Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 31 30 JULI 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Mijn nichtje Marleentje is acht jaar. Zij is een heel leuk meisje, maar ze kàn wel 'ns een beetje lastig zijn. Ze heeft de gewoonte om vóór ze iets gaat doen, niet na te denken, nee, zij doet iets en achteraf moet ze dan nogal 'ns merken dat ze het beter had kunnen laten. Zoals van de week, toen ik bij haar vader en moeder was. Marleentje vindt het heerlijk om lelijke gezichten tegen mij te trekken, omdat ik mij dan nooit onbetuigd laat en ook lelijke gezichten tegen haar trek. Dit keer had ze er iets nieuws op gevonden.

Toen ik binnen kwam, stond ze op de trap.

„Ha, Oom Donald!" riep ze, „Moet u zien wat ik kan!" Ze wrong haar hoofd tussen twee trapspijlen door en trok een heel gek gezicht. Haar vader, die me had binnen gelaten, en ik schoten in de lach, waarop ze natuurlijk doorging, tot haar vader zei:

„Zo, nu is het wel genoeg geweest, Marleentje. Kom naar beneden!"

Marleentje wilde haar hoofdje tussen de spijlen uit wringen, maar.... dat ging ntet meer! Ze zat klem!

Nu is Marleentje een flink meisje, ze huilde niet. Maar het was toch wel heel vervelend. Haar vader en ik hebben geprobeerd haar voorzichtig terug te duwen, maar dat lukte niet. We konden natuurlijk niet te hard duwen, want dan hadden we haar te veel pijn gedaan. Toen heeft haar vader een zaag gehaald en een spijl uit de trapleuning gezaagd. Met een benauwd gezichtje stond Marleentje het, zo goed en zo kwaad als het ging, te bekijken. Toen de spijl er uit was, kon ze gemakkelijk haar hoofd los krijgen en even later stond ze opgelucht beneden met een grote zuurbal (voor de schrik!) in haar mond.

„Elgenlijk is het wel een goede les voor je geweest, Marleentje," zei haar vader. „Ik denk dat je nu voortaan eerst wel goed zult nadenken vóór je iets gaat doen, hè?.. Heftig knikte Marleentje van ja, praten kon ze niet met die zuurbal in haar mond!

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 24.

1e prijs: Anneke Ravensbergen, **Sassenheim.**

2e prijs: J. v. Hulten, **Helvoirt.**

3e t/m 12e prijs: F. v. Maarseveen, **Utrecht**; A. v. d. Gijp, **Dordrecht**; W. v. Luik, **Blaaksedijk**; D. d. With, **Amsterdam**; G. Broeder, **Broek in Waterland**; I. Stroink, **Rotterdam**; K. Nijdam, **Grouw**; Irene Niemeyer, **Treebeek**; C. Spaans, **Alkmaar**; Cobi Oorbals, **Amsterdam.**

13e t/m 22e prijs: G. v. d. Wouden, **Gouda**; S. Poelakker, **Ulthoorn**; K. Wind, **Almelo**; B. Schuringa, **Epe**; A. de Groot, **Hazerswoude**; Roelie Schuurman, **Veenhuizen I**; R. Boonstra, **Dieren**; M. Nieboer, **Groningen**; R. Lewis, **Den Haag**, C. v. d. Pas, **Dreda.**

De oplossing van prijsvraag no. 29 luidt: **WATERPOLO.**

AARDBEIENTIP

Aardbeien met suiker smaken heerlijk en ook op de boterham zijn ze een traktatie.

Eten jullie ook veel meer boterhammen, wanneer er aardbeien op tafel staan? Bovendien bevat de aardbei mineralen en vitaminen, die je nodig hebt.

Jammer van die heerlijke vruchten dat zo veel mensen ze bij het schoonmaken niet goed behandelen.

Het is namelijk verkeerd om er eerst de kroontjes af te halen en ze daarna onder stromend water te wassen.

Het water dringt dan in de vrucht, waardoor het heerlijke aroma voor een gedeelte verloren gaat.

Het beste kun je de aardbeien dus als volgt wassen.

Laat de kroontjes er aan, doe ze in een vergiet, zet dit vergiet in een bak met water en beweeg het vergiet op en neer.

Daarna ontdoe je de vruchten pas van de kroontjes en tenslotte bestrooi je ze met suiker.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Zo, jongens en meisjes, ik zal maar 'ns gauw wat van jullie brieven gaan beantwoorden. Weten jullie allemaal m'n adres nog? Het is: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

TINI VAN DER STOOP, HEERHUGOWAARD. Het is helemaal niet moeilijk om in onze Brievenbus te komen, Tini. Je vraagt er gewoon maar om en je schrijft me een leuke brief en dan zie je opeens je naam in ons Vrolijk Weekblad staan. Eenvoudiger kan het toch al haast niet, hè?

KO KOOIJMAN, ROTTERDAM. Je hebt me in je laatste brief helemaal niets geschreven over je plannen voor de grote vakantie, Ko! En daar ben ik toch wel erg benieuwd naar. Fijn dat het met Teddy zo goed gaat. Ik reken op een heel opwindende vakantiebrief van je, hoor!

LYDIA DE BRANDT, BRUSSEL. Knabbel en Babbel zouden het ook heel wat leuker vinden als ze nog een beetje groeiden, maar hoeveel ze ook eten, ze blijven klein. Ze zijn er nu pas achter gekomen dat ze zich vaak uit een moeilijke situatie konden redden, juist omdat ze zo klein waren en dat heeft ze er wel 'n beetje mee verzoend.

PIETER DHANENS, GENT. Het spijt me voor je, Pieter, maar ik kan in ons Vrolijk Weekblad echt geen adressen van correspondentie-vriendjes gaan vragen. Want deze week zou jij de enige zijn, maar volgende week zouden er tien zijn die dat wilden, en de week daarna vijftig en als dat zo doorging, zou er geen plaats meer overblijven voor de avonturen van onze vriendjes uit Duckstad.

AGGIE VOGELSANG, SNEEK. Wat zul jij een boel zwemmen deze vakantie, zeg! Je had me nog nooit geschreven dat je er zo dol op bent. Ik vind het ook iets heerlijks. En ik ga ook veel liever des zomers in een buitenbad zwemmen dan 's winters in 'n overdekt.

JANNIE HEUSINKVELD, AALTEN. Het haalt echt niets uit, Jannie. Ik kan honderd keer tegen de grote Boze Wolf zeggen dat hij de biggetjes met rust moet laten, maar zo gauw hij ze weer 'ns ziet, gaat hij er achter aan. We zullen maar hopen dat hij nooit de kans krijgt om ze op te eten, hè?

TRUUS VAN RIJN, SCHEVENINGEN. Ik ben toch benieuwd of je het dit jaar in je vakantie een beetje voorzichtiger gaat doen en niet meteen in 't eerste het beste slootje springt dat je daar in Gorinchem tegenkomt, Truus!

Walt Disney's

OOM DAGOBERT

EENS PER JAAR HEEFT DE GROTE ZEILWEDSTRIJD VAN DUCKSTAD NAAR BRAMALOELOE PLAATS. MET STRAKKE ZEILEN VAREN DE BOTEN DE HAVEN VAN DUCKSTAD UIT EN STUREN AAN OP EEN GROOTSE, SPANNENDE GEBEURTENIS.....

BEHOUDEN VAART, GOEDE REIS EN DAT SOORT DINGEN MEER!

VAREN..... VAREN... OVER DE BAREN... AHOY!

AAN DE STUURWIELEN VAN DE SLANKE VAARTUIGJES ZITTEN VELE BELANGRIJKE FIGUREN UIT DUCKSTAD. HIER HEBBEN WE FREDERIK FLODDERMANS, DE BEROEMDE HOORSPELSCHRIJVER

ZAL MIJN JACHT „DE SLAPENDE SCHONE" DE GEVAREN DIE VOOR DE BOEG LIGGEN OVERLEVEN? STEMT UW TOESTEL MORGEN OP DEZELFDE TIJD AF OP DEZELFDE GOLFLENGTE

EN DIT IS ZACHARIAS ZWAMNEUS, UITGEVER EN JOURNALIST. HIJ ZET DE ZATERDAGAVONDEDITIE VAN DE DUCKSTADSE GAZET VOL MET RODDEL- EN LEUTERPRAATJES!

ALS DOOR DEZE WEDSTRIJD GEEN 10.000 EXEMPLAREN VAN MIJN KRANTJES WORDEN VERKOCHT, ZAL IK VOOR EEN PAAR AANVARINGEN ZORGEN OM NIEUWS TE MAKEN!

EN HIER LIGT STUURMAN LODEWIJK LODEPIJP, SCHATRIJK, SPORTIEF TOT EN MET, ZIT IN HET GEMEENTEBESTUUR, HEEFT EEN PAAR FABRIEKEN EN IS ZEER GELIEFD OM ZIJN LEVENDIGE EN VROLIJKE AARD!

HET KAN NIET MISLOPEN. ALLE LUI DIE DE WINNAAR MOETEN AANWIJZEN HEBBEN NOG DIKKE REKENINGEN VAN MIJ TE BETALEN!

EN WIE HEBBEN WE DAAR? ONZE OOM DAGOBERT! KWIEK EN BEHENDIG STUURT HIJ ZIJN STOERE SCHIP „DE MANUS VAN ALLES" DOOR DE BAREN! NATUURLIJK MOET HIJ OOK VAN DE PARTIJ ZIJN, DE RIJKE RAKKER

IK DOE ALTIJD TROUW MEE AAN DE ZEILWEDSTRIJD DUCKSTAD-BRAMALOELOE! IK ZOU HEM VOOR GEEN GELD WILLEN MISLOPEN, HOOR!

EEN VAN DE TEGENSLAGEN DIE EEN ZEILER KAN ONTMOETEN IS HET PLOTSELING GAAN LIGGEN VAN DE WIND...

HET WEER IS WEL BIJZONDER WISPELTURIG! MOET JE ZIEN; DE ZEILEN HANGEN ER BIJ ALS NATTE SOKKEN AAN EEN WASLIJN!

WE ZIJN DOOR WINDSTILTE VERRAST, VREES IK, HEER FLODDERMANS!

DOOR WINDSTILTE VERRAST! VERDRAAID-NOG-TOE, IK ZOU DUIZEND GULDEN WILLEN NEERTELLEN VOOR EEN BRIESJE! WE KOMEN NIET VOORUIT!

WAT HOOR IK DAAR? DUIZEND GULDEN? JIPPIE!

IK HEB HET GEHOORD, MENEER FLODDERMANS! VOOR DUIZEND GULDENTJES WIL IK U MET GENOEGEN EEN STEVIGE BRIES BEZORGEN! DAAR KOMT-IE!
WOESH!
MANUS VAN ALLES

EEN RADIO-TELEGRAFISCH BERICHT VAN KAPITEIN OVERSTAG! ZIJN „ZEEZWERVER" IS DOOR EEN WATERHOOS ONDER WATER GELOPEN EN ZIJN BOOT DREIGT TE ZINKEN. HIJ VRAAGT OM HULP

ZEG HEM MAAR DAT IK BINNEN EEN PAAR MINUUTJES BIJ HEM BEN, KWIK! IK BEN EVEN WAT WIND AAN HET MAKEN VOOR MENEER FLODDERMANS!

EVEN LATER...
AHOY, KAPITEIN OVERSTAG! GAAT U MET UW GEZELSCHAP ZOLANG EVEN OVER IN EEN RUBBERVLOT. IK MAAK UW „ZEEZWERVER" IN EEN BOOTOMDRAAI LEEG!
MANUS VAN ALLES

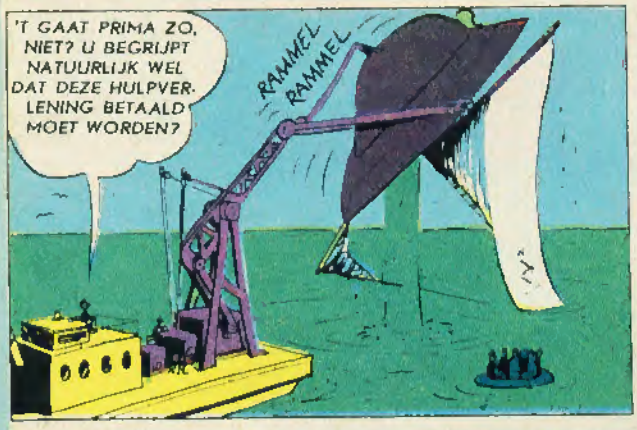
'T GAAT PRIMA ZO, NIET? U BEGRIJPT NATUURLIJK WEL DAT DEZE HULPVERLENING BETAALD MOET WORDEN?
RAMMEL RAMMEL

ENKELE ZEILERS, DIE SLIM DENKEN TE ZIJN, BRENGEN ZICHZELF IN ERNSTIGE MOEILIJKHEDEN. HAASTIGE SPOED IS ZELDEN GOED!
HEE, KAPITEIN SPUIGAT, IK DACHT DAT WE DOOR DIT RIF EEN STUK VAN HET TRAJECT ZOUDEN AFSNIJDEN. HOE ZIT DAT NOU?
IK ZOU NOG LIEVER DUIZEND GULDEN BETALEN DAN DIE LANGE, VERVELENDE OMWEG TE MAKEN...

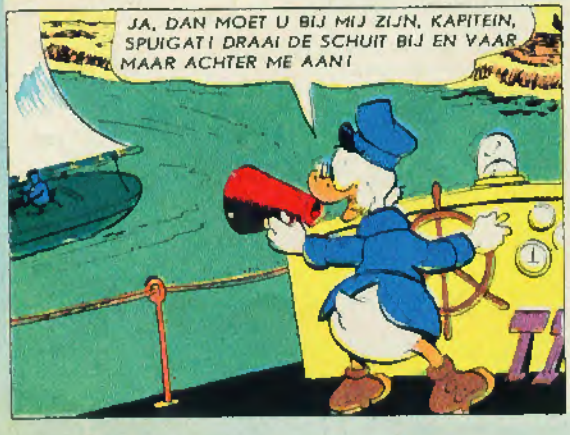
JA, DAN MOET U BIJ MIJ ZIJN, KAPITEIN, SPUIGAT! DRAAI DE SCHUIT BIJ EN VAAR MAAR ACHTER ME AAN!

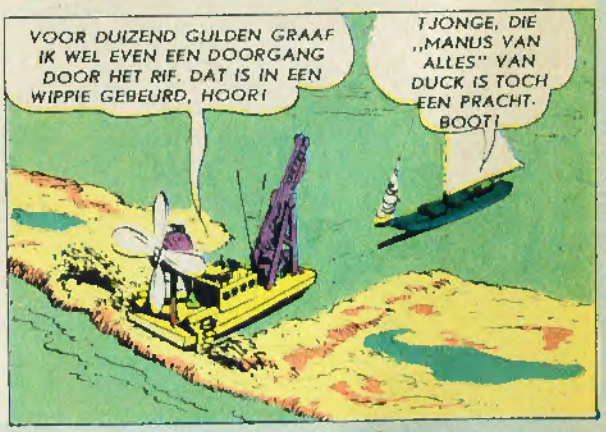
VOOR DUIZEND GULDEN GRAAF IK WEL EVEN EEN DOORGANG DOOR HET RIF. DAT IS IN EEN WIPPIE GEBEURD, HOOR!
TJONGE, DIE „MANUS VAN ALLES" VAN DUCK IS TOCH EEN PRACHTBOOT!

HARDE SLAGREGENS OVERVALLEN DE DEELNEMERS AAN DE STRIJD, WANNEER ZIJ IN TROPISCH GEBIED VERZEILD RAKEN...
O, WAT ZIT M'N HAAR AFSCHUWELIJK! HET IS HELEMAAL VERREGEND! HEBT U NIET EEN OF ANDER SCHERM AAN BOORD, BARON ROEYSPAEN?
DAT GAAT NIET, FREULE STOETHASPEL, EEN SCHERM ZOU ONS IN DE VAART BELEMMEREN!

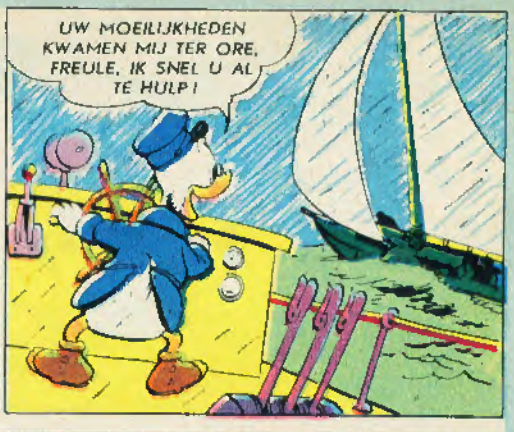
UW MOEILIJKHEDEN KWAMEN MIJ TER ORE, FREULE. IK SNEL U AL TE HULP!

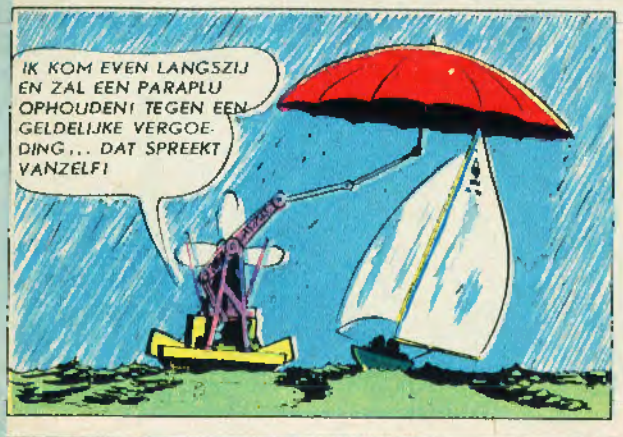
IK KOM EVEN LANGSZIJ EN ZAL EEN PARAPLU OPHOUDEN! TEGEN EEN GELDELIJKE VERGOEDING... DAT SPREEKT VANZELF!

„DE MANUS VAN ALLES" GAAT LICHTEND EN BEVEILIGEND VOORUIT, OM DE BOTEN DIE NACHT LANGS GEVAARLIJKE ZANDBANKEN EN ONDIEPTEN TE VOEREN...

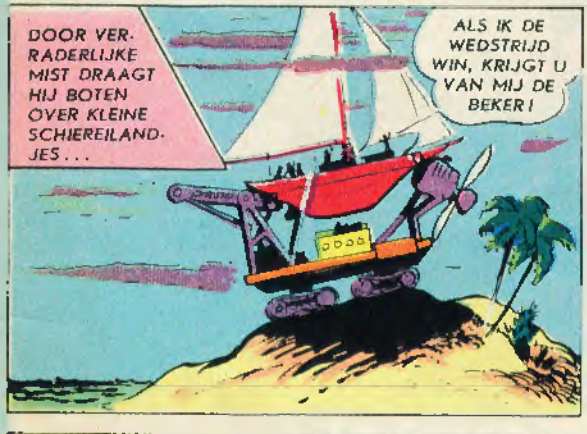
DOOR VERRADERLIJKE MIST DRAAGT HIJ BOTEN OVER KLEINE SCHIEREILANDJES...
ALS IK DE WEDSTRIJD WIN, KRIJGT U VAN MIJ DE BEKER!

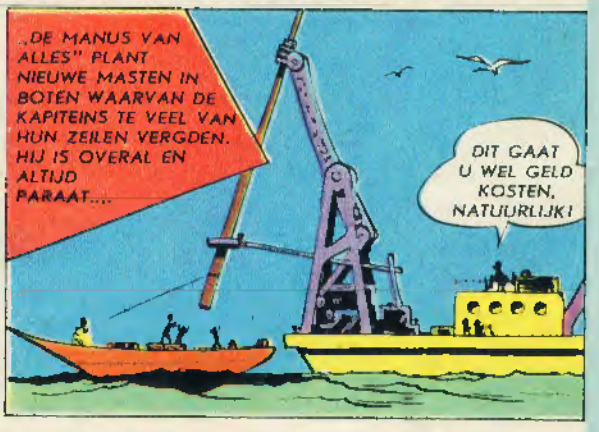
„DE MANUS VAN ALLES" PLANT NIEUWE MASTEN IN BOTEN WAARVAN DE KAPITEINS TE VEEL VAN HUN ZEILEN VERGDEN. HIJ IS OVERAL EN ALTIJD PARAAT...
DIT GAAT U WEL GELD KOSTEN, NATUURLIJK!

ER IS GEEN MOEILIJKHEID, OF „DE MANUS" WEET DIE TE BESTRIJDEN, GEEN BEHOEFTE OF HIJ KAN ER IN VOORZIEN. HET IS EEN SUPERSCHUIT!
(KREUN! STEUN!) O, IK HEB ER EEN GOUDEN BEKER VOOR OVER OM NU EEN PILLETJE TEGEN ZEEZIEKTE TE KUNNEN SLIKKEN...

PILLEN TEGEN ZEEZIEKTE EN DUIZELINGEN, HOESTDRANKJES, HUIDZALFJES EN ZONNEBRANDOLIE, PLEISTERS EN VERBAND!

HEERLIJKE PASTEITJES, ZO UIT DE OVEN, KOEKJES, SNOEPJES, EN VERRUKKELIJKE ZOUT-WATER DROPJES!
ZEG, HEE, WE HEBBEN OOK BUITENBOORD-MOTOREN TE HUUR! WE ZULLEN NIETS TEGEN DE WEDSTRIJDLEIDING ZEGGEN!
IN DE HAVEN VAN BRAMALOELOE GLIJDEN DE RANKE BOTEN ONDER LUIDE TOEJUICHINGEN EN AANSPORINGEN OVER DE FINISHLIJN. ER HEERST EEN FEESTELIJKE STEMMING.... VROLIJK WAPPEREN DE VAANTJES...
LEUK AL DIE BOLLENDE ZEILEN!
WAT DE NAMEN ZIJN VAN DE WINNENDE BOTEN? WE WILLEN ZE WEL EVEN VERMELDEN, MAAR ERG BELANGRIJK IS HET NIET
BRIGITTE IS TOT WINNAAR BENOEMD IN DE DUBBELE GAFFEL-AFDELING IN DE C-KLASSE!
SLANKE LIJNTREKKER IS DE EERSTE IN DE KIELZWAARDEN AFDELING VAN DE NEGEN-METER-MET-TWEE-VLAGGEMASTEN DIVISIE IN DE B-KLASSE!
EN HET DOET ER EIGENLIJK OOK NIET VEEL TOE, AAN WIE VAN DE VRIENDELIJKE EN DAPPERE KAPITEINS DE PRACHTIGE PRIJZEN WORDEN UITGEREIKT, MAAR HET ZIJN ER WEL HEEL WAT, ALLES BIJ ELKAAR....
EEN KIST VOL! EN DIE KIST STAAT AAN BOORD VAN „DE MANUS VAN ALLES". JA, DIE SCHUIT HEEFT HET OOK WEL VERDIEND. HELPEND EN REDDEND WAS HIJ STEEDS PARAAT, IN DE MOEILIJKSTE OMSTANDIGHEDEN KON MEN ALTIJD OP HEM REKENEN EN OP ZIJN KAPITEIN: DAGOBERT DUCK. MAAR... TEGEN BETALING NATUURLIJK!
INDERDAAD! VOOR GEEN GELD TER WERELD ZOU IK DEZE RACE HEBBEN WILLEN MISSEN!

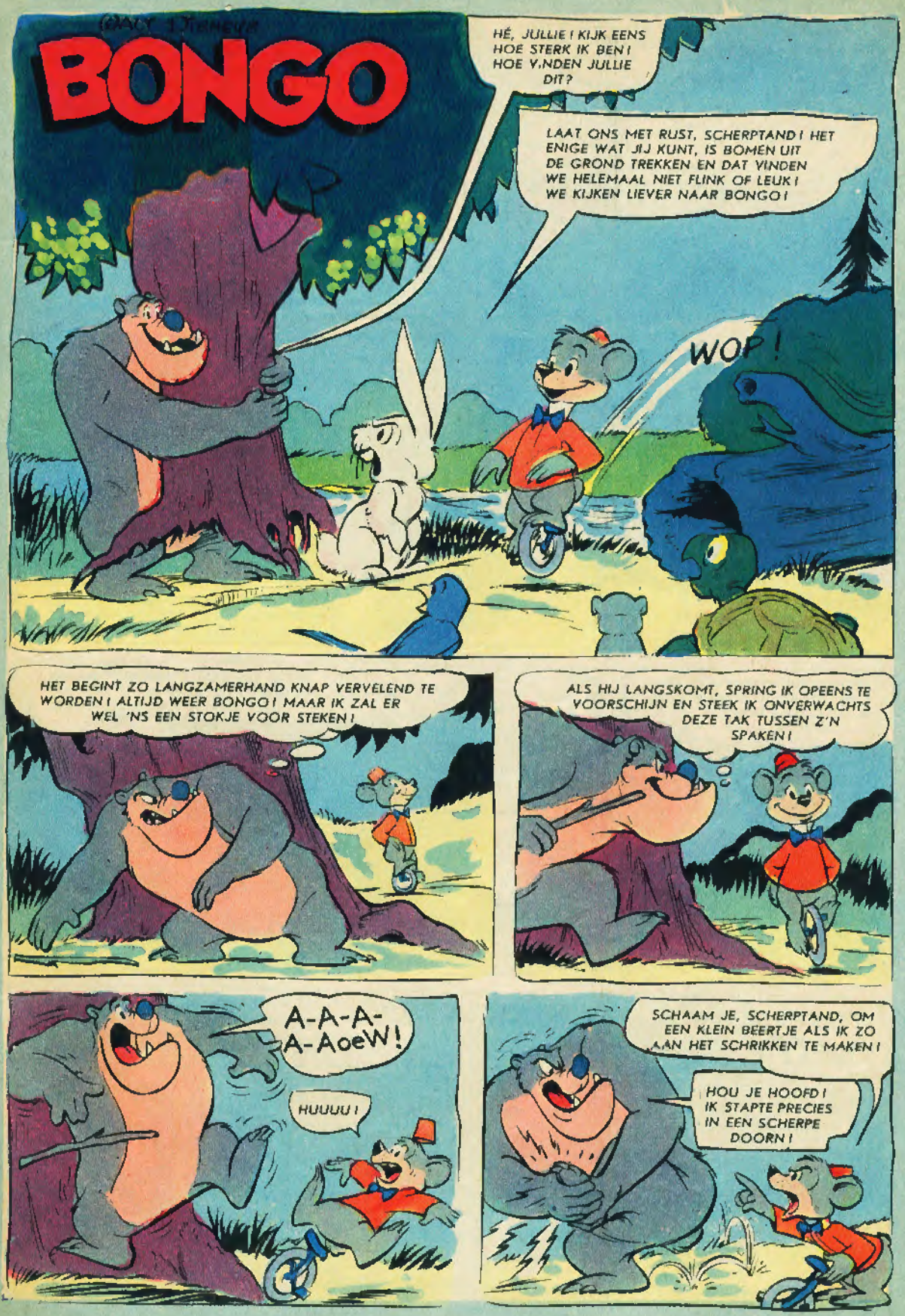
BONGO
HÉ, JULLIE! KIJK EENS HOE STERK IK BEN! HOE VINDEN JULLIE DIT?
LAAT ONS MET RUST, SCHERPTAND! HET ENIGE WAT JIJ KUNT, IS BOMEN UIT DE GROND TREKKEN EN DAT VINDEN WE HELEMAAL NIET FLINK OF LEUK! WE KIJKEN LIEVER NAAR BONGO!
WOP!
HET BEGINT ZO LANGZAMERHAND KNAP VERVELEND TE WORDEN! ALTIJD WEER BONGO! MAAR IK ZAL ER WEL 'NS EEN STOKJE VOOR STEKEN!
ALS HIJ LANGSKOMT, SPRING IK OPEENS TE VOORSCHIJN EN STEEK IK ONVERWACHTS DEZE TAK TUSSEN Z'N SPAKEN!
A-A-A-A-AoeW!
HUUUU!
SCHAAM JE, SCHERPTAND, OM EEN KLEIN BEERTJE ALS IK ZO AAN HET SCHRIKKEN TE MAKEN!
HOU JE HOOFD! IK STAPTE PRECIES IN EEN SCHERPE DOORN!

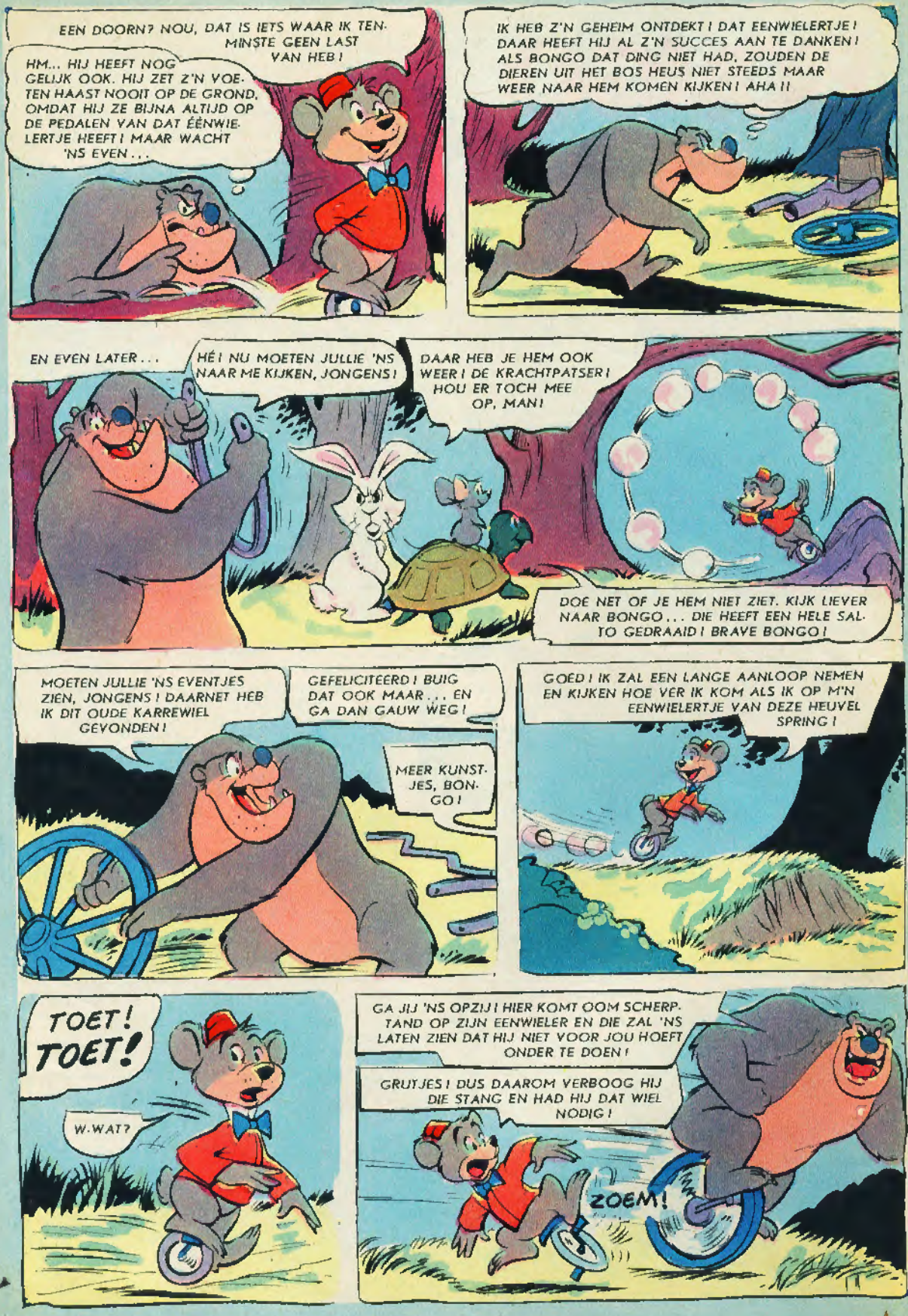
EEN DOORN? NOU, DAT IS IETS WAAR IK TEN-MINSTE GEEN LAST VAN HEB!
HM... HIJ HEEFT NOG GELIJK OOK. HIJ ZET Z'N VOETEN HAAST NOOIT OP DE GROND, OMDAT HIJ ZE BIJNA ALTIJD OP DE PEDALEN VAN DAT ÉÉNWIELERTJE HEEFT! MAAR WACHT 'NS EVEN...
IK HEB Z'N GEHEIM ONTDEKT! DAT EENWIELERTJE! DAAR HEEFT HIJ AL Z'N SUCCES AAN TE DANKEN! ALS BONGO DAT DING NIET HAD, ZOUDEN DE DIEREN UIT HET BOS HEUS NIET STEEDS MAAR WEER NAAR HEM KOMEN KIJKEN! AHA!!
EN EVEN LATER...
HÉ! NU MOETEN JULLIE 'NS NAAR ME KIJKEN, JONGENS!
DAAR HEB JE HEM OOK WEER! DE KRACHTPATSER! HOU ER TOCH MEE OP, MAN!
DOE NET OF JE HEM NIET ZIET. KIJK LIEVER NAAR BONGO... DIE HEEFT EEN HELE SALTO GEDRAAID! BRAVE BONGO!
MOETEN JULLIE 'NS EVENTJES ZIEN, JONGENS! DAARNET HEB IK DIT OUDE KARREWIEL GEVONDEN!
GEFELICITEERD! BUIG DAT OOK MAAR... EN GA DAN GAUW WEG!
MEER KUNSTJES, BONGO!
GOED! IK ZAL EEN LANGE AANLOOP NEMEN EN KIJKEN HOE VER IK KOM ALS IK OP M'N EENWIELERTJE VAN DEZE HEUVEL SPRING!
TOET! TOET!
W-WAT?
GA JIJ 'NS OPZIJ! HIER KOMT OOM SCHERPTAND OP ZIJN EENWIELER EN DIE ZAL 'NS LATEN ZIEN DAT HIJ NIET VOOR JOU HOEFT ONDER TE DOEN!
GRUTJES! DUS DAAROM VERBOOG HIJ DIE STANG EN HAD HIJ DAT WIEL NODIG!
ZOEM!

ZOEF!
WOMP!
HÉ! KUN JIJ NIET EEN BEETJE VOORZICHTIGER ZIJN?! ONS HELE DAK IS OMLAAG GEKOMEN!
RUSTIG! JE MAG PAS KLAPPEN ALS IK HELEMAAL KLAAR BEN!
NU MOETEN JULLIE GOED OPLETTEN, JONGENS! IK ZAL JULLIE LATEN ZIEN DAT IK OOK WAT KAN!
WOEPS! DAAR GAAT IE! EEN MOOI SALTOOTJE!
HÉ, KIJK UIT, JIJ! DE HELE BOOM STAAT ER VAN TE SCHUDDEN! VOORZICHTIG NOU!
PIEP!
HA! HA! DAT IS NOG 'NS EEN UITVOERING! DE DAMES VALLEN FLAUW VAN HET BALKON! DAT HEB JIJ NOG NOOIT VOOR ELKAAR KUNNEN KRIJGEN, OPSCHEPPERTJE!
PLOP!
ALS DAT ZO DOORGAAT, IS GEEN DIER MEER VEILIG VOOR HEM! IK ZAL ER HEEL GAUW IETS AAN MOETEN DOEN! MAAR WAT KAN IK ER AAN DOEN?
KRAK!
BENG!
HM... ZOU IK MISSCHIEN EVENTJES UW AFSTOFKWAST MOGEN LENEN, MEVROUW?
NATUURLIJK, BONGO! ZOLANG DIE SCHERPTAND MET Z'N KUNSTJES BEZIG IS, KUNNEN WE WEL AAN 'T AFSTOFFEN BLIJVEN! ASJEBLIEFT!
JE KUNT DIE VAN MIJ OOK WEL KRIJGEN, HOOR BONGO!
DANK U WEL, DAMES! NU ZULLEN WE 'NS ZIEN OF SCHERPTAND WERKELIJK ZO DOM IS ALS IK DENK DAT HIJ IS!

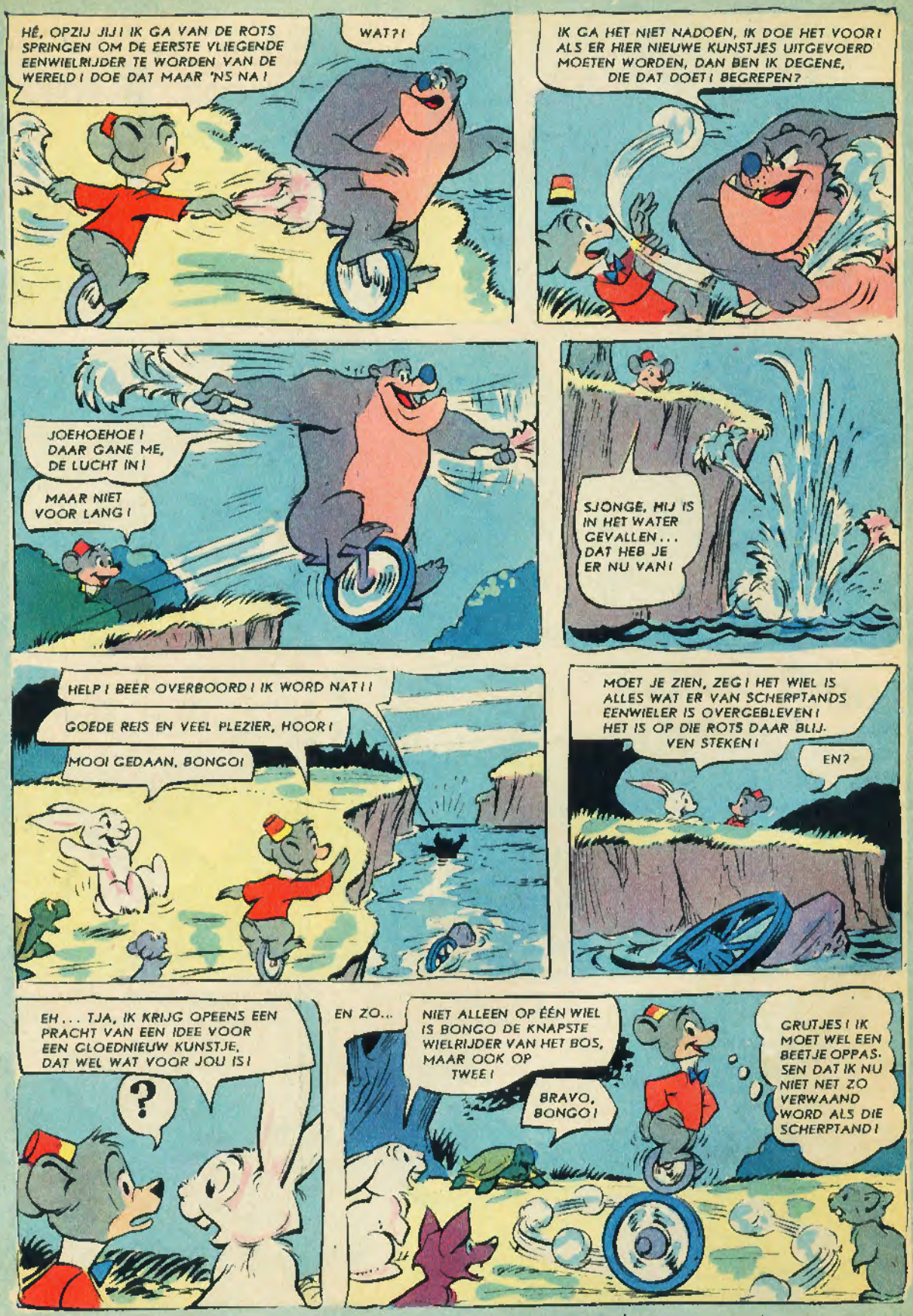
HÉ, OPZIJ JIJ! IK GA VAN DE ROTS SPRINGEN OM DE EERSTE VLIEGENDE EENWIELRIJDER TE WORDEN VAN DE WERELD! DOE DAT MAAR 'NS NA!
WAT?!
IK GA HET NIET NADOEN, IK DOE HET VOOR! ALS ER HIER NIEUWE KUNSTJES UITGEVOERD MOETEN WORDEN, DAN BEN IK DEGENE, DIE DAT DOET! BEGREPEN?
JOEHOEHOE! DAAR GAAN WE, DE LUCHT IN!
MAAR NIET VOOR LANG!
SJONGE, HIJ IS IN HET WATER GEVALLEN... DAT HEB JE ER NU VAN!
HELP! BEER OVERBOORD! IK WORD NAT!!
GOEDE REIS EN VEEL PLEZIER, HOOR!
MOOI GEDAAN, BONGO!
MOET JE ZIEN, ZEG! HET WIEL IS ALLES WAT ER VAN SCHERPTANDS EENWIELER IS OVERGEBLEVEN! HET IS OP DIE ROTS DAAR BLIJVEN STEKEN!
EN?
EH... TJA, IK KRIJG OPEENS EEN PRACHT VAN EEN IDEE VOOR EEN GLOEDNIEUW KUNSTJE, DAT WEL WAT VOOR JOU IS!
?
EN ZO...
NIET ALLEEN OP ÉÉN WIEL IS BONGO DE KNAPSTE WIELRIJDER VAN HET BOS, MAAR OOK OP TWEE!
BRAVO, BONGO!
GRUTJES! IK MOET WEL EEN BEETJE OPPASSEN DAT IK NU NIET NET ZO VERWAAND WORD ALS DIE SCHERPTAND!

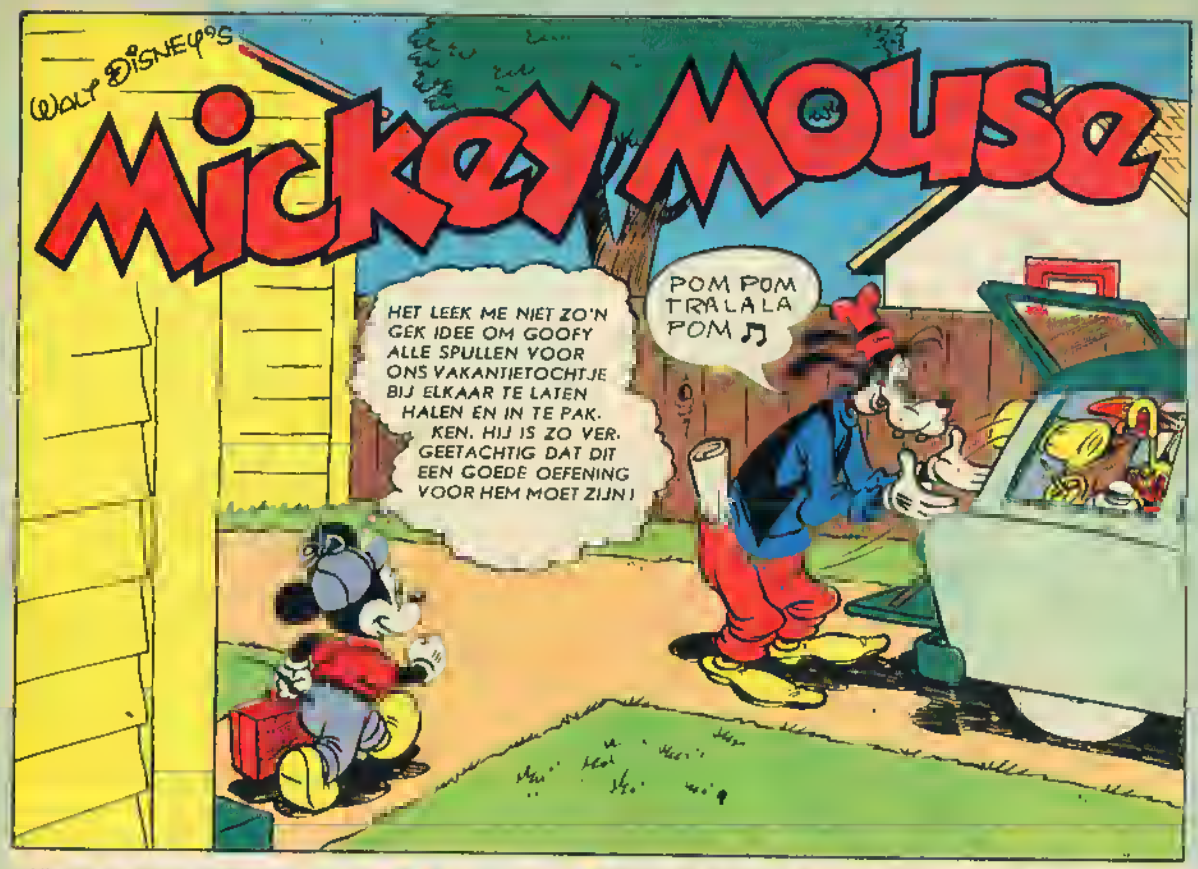
WALT DISNEY'S
Mickey Mouse
HET LEEK ME NIET ZO'N GEK IDEE OM GOOFY ALLE SPULLEN VOOR ONS VAKANTIETOCHTJE BIJ ELKAAR TE LATEN HALEN EN IN TE PAK-KEN. HIJ IS ZO VER-GEETACHTIG DAT DIT EEN GOEDE OEFENING VOOR HEM MOET ZIJN!
POM POM TRALALA POM ♫

WEET JE ZEKER DAT WE ALLES BIJ ONS HEBBEN?
JA NOU, MIC-KEY! IK HEB ZELFS EEN LIJST GEMAAKT!

MOET JE HOREN! SLAAPZAKKEN... IN DE AUTO! BUK-SEN... IN DE AUTO! TANDENBORSTELS... IN DE AUTO! DEKENS... IN DE AUTO! ZEEP... IN DE AUTO! SKI'S..., IN DE AUTO! OORWARMERS... IN DE AUTO! ROLSCHAAT-SEN... IN DE AUTO! WATERSKI'S... IN DE AUTO! STRAND-PARASOL... IN DE AUTO! ZONNEBRANDOLIE... IN DE AUTO! ZWEMPAKKEN...
WACHT 'NS EVENTJES! WAAROM AL DIE DINGEN VOOR HET STRAND?

NOU, JE HEBT ZELF GEZEGD DAT IK NIETS MOCHT VER-GETEN, MICKEY! DAAROM HEB IK ALLES MEEGENOMEN!
ZO HEB IK DAT NIET BEDOELD! NOU JA, WE KUN-NEN BETER TE VEEL BIJ ONS HEBBEN DAN TE WEINIG!

IS HET MET HET GELD IN ORDE, GOOFY? BEN JE NOG NAAR DE SPAARBANK GEWEEST OM WAT TE HALEN?
JA ZEKER! EN IK HEB HET METEEN HEEL VEILIG OPGEBORGEN. IEMAND DIE HET STELEN WIL ZAL HET NOOIT KUN-NEN VINDEN!

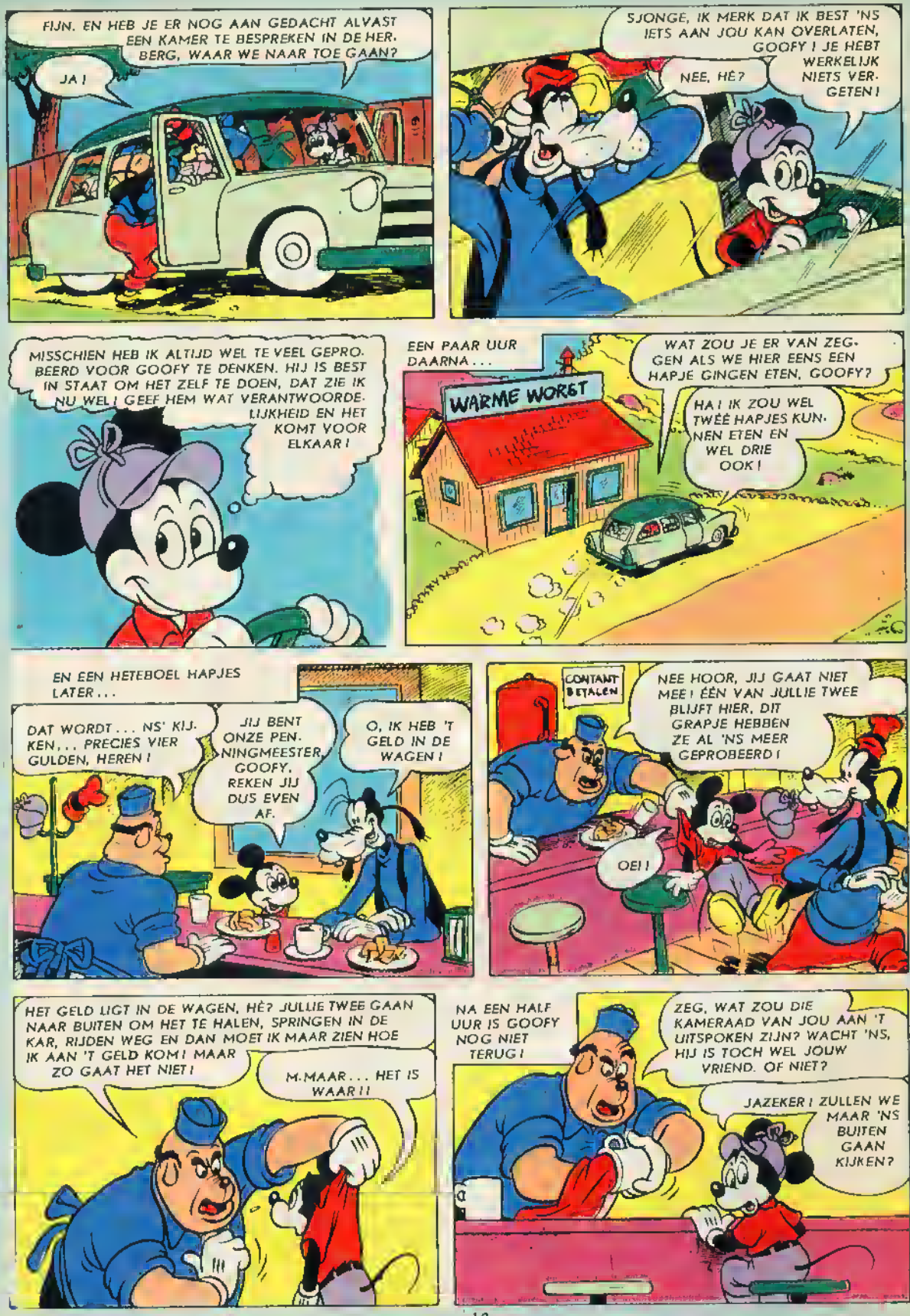
FIJN. EN HEB JE ER NOG AAN GEDACHT ALVAST EEN KAMER TE BESPREKEN IN DE HERBERG, WAAR WE NAAR TOE GAAN?
JA!
SJONGE, IK MERK DAT IK BEST 'NS IETS AAN JOU KAN OVERLATEN, GOOFY! JE HEBT WERKELIJK NIETS VERGETEN!
NEE, HÈ?
MISSCHIEN HEB IK ALTIJD WEL TE VEEL GEPROBEERD VOOR GOOFY TE DENKEN. HIJ IS BEST IN STAAT OM HET ZELF TE DOEN, DAT ZIE IK NU WEL! GEEF HEM WAT VERANTWOORDELIJKHEID EN HET KOMT VOOR ELKAAR!
EEN PAAR UUR DAARNA...
WARME WORST
WAT ZOU JE ER VAN ZEGGEN ALS WE HIER EENS EEN HAPJE GINGEN ETEN, GOOFY?
HA! IK ZOU WEL TWÉÉ HAPJES KUNNEN ETEN EN WEL DRIE OOK!
EN EEN HETEBOEL HAPJES LATER...
DAT WORDT... NS' KIJKEN,.. PRECIES VIER GULDEN, HEREN!
JIJ BENT ONZE PENNINGMEESTER, GOOFY. REKEN JIJ DUS EVEN AF.
O, IK HEB 'T GELD IN DE WAGEN!
CONTANT BETALEN
NEE HOOR, JIJ GAAT NIET MEE! ÉÉN VAN JULLIE TWEE BLIJFT HIER. DIT GRAPJE HEBBEN ZE AL 'NS MEER GEPROBEERD!
OE!!
HET GELD LIGT IN DE WAGEN, HÈ? JULLIE TWEE GAAN NAAR BUITEN OM HET TE HALEN, SPRINGEN IN DE KAR, RIJDEN WEG EN DAN MOET IK MAAR ZIEN HOE IK AAN 'T GELD KOM! MAAR ZO GAAT HET NIET!
M-MAAR... HET IS WAAR!!
NA EEN HALF UUR IS GOOFY NOG NIET TERUG!
ZEG, WAT ZOU DIE KAMERAAD VAN JOU AAN 'T UITSPOKEN ZIJN? WACHT 'NS, HIJ IS TOCH WEL JOUW VRIEND. OF NIET?
JAZEKER! ZULLEN WE MAAR 'NS BUITEN GAAN KIJKEN?

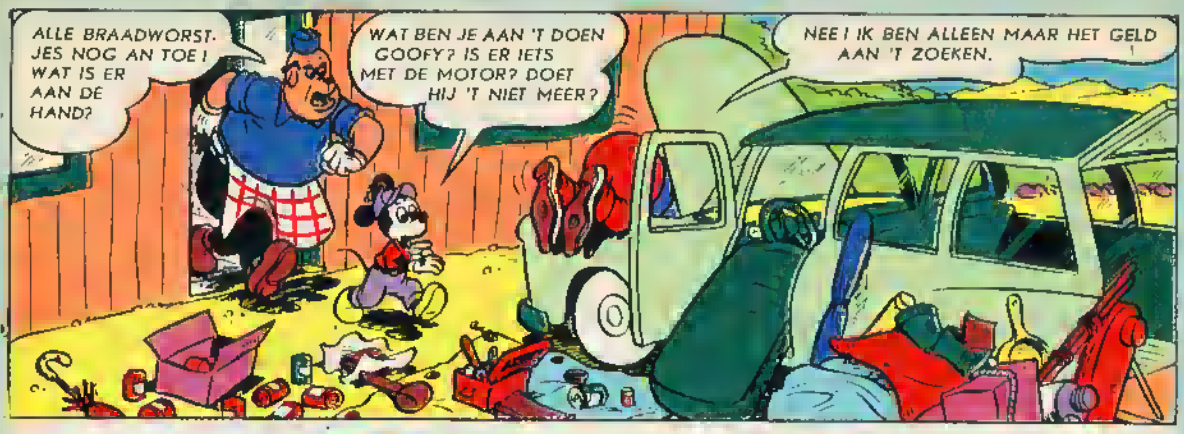

Vervolg blz. 19

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

In het landhuis van Sjeik Ali Ben Ghali snoept Klukkluk uit een verboden potje. Het gevolg is, dat hij zijn gewicht verliest, het raam uitzweeft en nog net op het nippertje door Pipo en Mammaloe uit de lucht geplukt kan worden. De Sjeik laat een drankje halen, waardoor Klukkluk zijn gewicht terug zal krijgen, maar de Directeur laat de bediende met het flesje struikelen. Er is geen ander flesje: Klukkluk zal nu altijd een zwevende Indiaan moeten blijven... Ze rijden terug naar de stad, allen zijn bedroefd, alleen de Dikke Deur niet!

Boven: En niemand wil de Zweef-Indiaan missen! De directeur zit aan de kassa en hij verkoopt kaartjes voor alle voorstellingen van deze week en ook voor de volgende.

Rechts: Beneden in het circus staat Pipo in een donker hoekje. Hij kijkt naar zijn vriend Klukkluk, die trots terugwuift naar het geestdriftige publiek dat hem luid toejuicht....

8

HET MOEILIJKE LEVEN VAN EEN BALLON-INDIAAN!

HET autootje van de directeur lijkt helemaal niet op de geruisloze wagen, waarmee onze vrienden de heenrels gemaakt hebben: het hotst en rammelt als een vuilniskar met lege blikken; de directeur zit voorovergebogen en omklemt het stuur en hij schatert van de pret, want hij heeft het grootste circusnummer bij zich, dat ooit vertoond werd: een vliegende Indiaan! Pipo en Mammaloe schudden op de rammelende achterbank. Klukkluk heeft er geen last van, want hij zweeft een eindje boven zijn zitplaats. Het is het enige voordeel dat hij van zijn gewichtloze toestand heeft, want verder zit hij reuze in angst, dat 't touw zal breken waarmee ze hem aan de auto bevestigd hebben! Dan zal hij omhoog stijgen als een kurk op het water, omhoog langs de bomen, de wolken door, de lucht in, waar de eerste sterren al beginnen te flonkeren, want het is ondertussen avond geworden...
Maar het touw breekt niet en het rammelautootje van de Dikkedeur bereikt rokend en ronkend de drukke straten van de grote stad en het plantsoentje in de buitenwijk, waar de grijze tent van Circus Frivola staat. De directeur neemt Klukkluk mee naar binnen en Pipo en Mammaloe lopen stil door 'de lange straten naar huis... Het was géén prettige dag!

Het is begonnen als een gerucht; ergens op een straathoek werd het het eerst gefluisterd, toen heeft een bakker het per ongeluk gehoord, het is gegaan van raam tot raam, van huis tot huis en van mond tot mond: Circus Frivola heeft een Vliegende Indiaan! Nog voor de middag van de volgende dag was er geen mens, die het niet wist! En de aanplakbiljetten, die de Dikkedeur om half twee op alle schuttingen en tramhuisjes liet vastmaken, waren eigenlijk al overbodig! „Komt heden-avond!" stond er met koeleletters op: „Optreden van Klukkluk, 's Werelds Eerste Echte En Enige Lucht-, Vlieg- en Zweef-Indiaan! Extra Buitengewoon! Dit Mag U Niet Missen!!"

En niemand wil het missen, er is geen middagvoorstelling, maar des avonds is Circus Frivola tot de nok toe uitverkocht, een uur voordat de voorstelling begint! De directeur zit luid zingend aan de kassa tussen drie grote slagroomtaarten in, die hij zichzelf cadeau heeft gedaan en hij verkoopt kaartjes voor alle voorstellingen van deze week en ook voor die van de volgende! De straten bij het circus staan propvol met mensen, die een stukje willen zien van 's Werelds Enige Vliegende Indiaan, maar de directeur zorgt er wel voor dat alleen mensen met een kaartje van dat schouwspel zullen mogen genieten! Twintig persfotografen zitten op de voorste rij en in de loge zit de burgemeester met zijn vrouw, een witte bloem in zijn knoopsgat! Om acht uur laat de

directeur twaalf agenten komen om het publiek tegen te houden dat toch nog naar binnen wil, hoewel er geen plaats meer open is, zelfs niet voor het magerste meneertje. De politie blaast op fluitjes en roept: „Toe mensen, doorlopen! Opschieten daar, niet dringen! Ga naar huis, mensen, het is uitverkocht, vooruit! Die Indiaan loopt niet weg, jullie kunnen hem een andere keer zien!" Nee, Klukkluk loopt niet weg! Om precies te zijn: hij kán niet eens weglopen en zelfs niet wegzwéven, want hij is in de kleedkamer met een touw aan een ijzeren staaf vastgebonden, die de directeur persoonlijk door twee sterke stalknechten in de bodem heeft laten slaan. „Het zal je aan niets ontbreken, Klukkluk!" heeft de Dikkedeur geroepen. „We worden rijk en beroemd! Ik rijk en jij beroemd!"

Toch is Klukkluk niet gelukkig! Jarenlang heeft hij met beide benen op de grond gestaan, hij heeft geslopen en gekropen en geslapen op de prairie, en op zijn stromatras op de vloer in zijn circusverblijt. Altijd heeft hij zich hecht verbonden gevoeld met de aarde.... en nu ineens is hij dat vertrouwde contact kwijt, opeens heeft de aarde hem losgelaten, nooit zal Klukkluk nog zijn voet kunnen afdrukken in zand, klei of op de pasgeboende vloer bij Pipo thuis, want na één stap zal hij omhoog zweven als een pluisje in de wind. „Mij zijn zeer veel bedroefd," zegt Klukkluk tegen Pipo, die hem op komt zoeken; „en als jij zijn werkelijk mijn trouwe bleekgezichtvriend, beste Pipo met je rode mond, dan moeten jij mij helpen!"

„Ik zal mijn best doen, Klukkluk," zegt Pipo, „maar ik heb wel tijd nodig om een plannetje te verzinnen met mijn denkhoofd, zie je!"

Op dat moment komt de directeur binnen. „Wat doe jij hier, Pipo?" roept hij. „Je zit zeker Klukkluk weer op te stoken, hè, lastige clown! Vooruit, ga aan je werk, de voorstelling begint, de grootste voorstelling, die Circus Frivola ooit gehouden heeft! Hs, je mag wel blij zijn, dat je nog mee mag doen!"

Pipo haalt zijn schouders op en sjokt weg! „Mijn flaporen trillen ervan!" zucht hij. „Zoveel onzinpraat als er altijd uit dle Dikkedeur komt, die man is een lastige patjepoef!"

De voorstelling begint! De merkwaardige voorstelling, waarover de hele stad en het halve koninkrijk nog lang zal napraten!

We kunnen dit keer rustig de beschrijving van de andere nummers overslaan! De vuurvreter en de paardrijdster en de leeuwentemmer en de acrobaten en Pipo, ze deden netjes hun werk! Maar ze voelden allemaal wel, dat het publiek niet voor hen gekomen was, de toeschouwers klapten kort en wachtten ongeduldig het nummer af, waarvoor ze gekomen waren! Toen ze bij het optreden van de Gedresseerde Zeehond begonnen te fluiten, vond de directeur ook, dat het tijd werd! De fanfare's schetteren, de schijnwerpers flitsen aan! In het witte licht stapt de Dikkedeur. „Hooggeacht publiek!" roept hij. „Thans heb ik de eer U te presenteren zonder omhaal en met grote trots: Klukkluk, de eerste Vliegende Indiaan!" Op een platte wagen, getrokken door het witte paard Floris, komt een grote kist het circus inrijden, een prachtig beschilderde kist met een deksel met scharnieren en een haakje! „Klukkluk, verschijn!" roept de directeur en met zijn zweepje maakt hij het haakje

„Klukkluk, verschijn!" roept de directeur. Het deksel klapt open en daar is Klukkluk. Voor de ogen van het verbaasde publiek stijgt hij omhoog ... uit de kist ... nog hoger.

los! Het deksel gaat omhoog, het klapt open en daar is Klukkluk! Voor de ogen van het verbaasde publiek stijgt hij omhoog uit de kist ..., nog hoger ... steeds hoger ... hij zweeft als een ballon tot in de nok van het circus! Het publiek begint zo hard te joelen en te klappen, dat ze niet horen hoe Klukkluk: „Hellep, moe ....!" roept! „Alle-bizons-en-wolvestaarten," mompelt hij, terwijl de schijnwerpers hem fel verlichten en er aan het gejubel geen eind komt: „Mij ... mij zijn nu dus een beroemde roodhuidje! Mij zijn niet meer Klukkluk, de kleine, nikswaardige circus-Indiaantje, die altijd mis schiet! Nee, mij zijn nu Klukkluk, de grote artiest, wereldbekend en zeer gezien! Dat ... zijn eigenlijk geweldig!"

Beneden in het circus staat Pipo in een donker hoekje ... Hij kijkt omhoog naar de figuur van zijn vriend Klukkluk, die er plotseling niet meer verdrietig uitziet, maar trots terugwuift naar het juichende publiek ... „O, o," mompelt Pipo zonder dat iemand hem hoort, „Klukkluk, malle Indiaan, ik geloof dat de roem je naar je hoofd is gestegen! Nu wordt alles nog véél moeilijker!"

Volgende week:
Klukkluk berelkt het toppunt.

ONZE GROTE VAKANTIE

WAAR jullie ook zijn, aan zee, in de bossen, op de hei of bij oma of tante, ik reken erop dat jullie allemaal aan deze leuke prijsvraag zult meedoen. Een prijsvraag, waarbij je zeer op je tellen moet passen! Moeilijk is hij niet, maar opletten is de boodschap!

Je ziet dat de plaat hieronder in zes vakken is verdeeld en dat bij elke voorstelling in een vak een pijltje staat, waarin een Romeins cijfer en een gewoon cijfer staan. We beginnen in het linker vak en gaan dan — volgens het pijltje links boven de plaat — dus volgens de wijzers van de klok — verder.

In het linker vak zoeken we het plaatje op, waarbij het cijfer staat met een Romeinse I. Dat is een weegschaal. Goed, we zetten nu in het eerste hokje van het diagram de letter W en zetten 'n kruisje in het gele vlakje van het pijltje. Daar staat ook het cijfer 5 in. Nu tellen we, te beginnen in het volgende vak, **vijf** vakken verder en zoeken in het vak waar we gekomen zijn het pijltje op waar ook een Romeinse I in staat. We vinden een eend. Schrijf de E in het hokje naast de W en zet een kruisje in het gele vlakje. Die hebben we ook gehad. En zo ga je verder. Nooit terug, maar altijd door, met de wijzers van de klok mee.

Wanneer je alle pijltjes met een Romeinse I hebt gehad, kom je vanzelf bij het eerste pijltje met 'n Romeinse II.

PRIJSVRAAG

W	E	E	S		h	E
t		O				

Zet de eerste letters van de gevonden onderwerpen achter elkaar in de blanco hokjes bovenaan; als je alles goed hebt gedaan, lees je een goede raad die ik je in deze vakantie graag geef. Schrijf je oplossing op een BRIEFKAART en stuur deze vóór 4 augustus naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, als je in Nederland woont, en naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Zet op de adreszijde: „Vakantieprijsvraag" en vergeet vooral niet duidelijk te vermelden: je NAAM, ADRES, LEEFTIJD en of je een JONGEN of MEISJE bent. Op de volgende bladzijde kun je lezen, welke prachtige prijzen er weer op jullie liggen te wachten. Veel succes, allemaal!

OOM DONALD

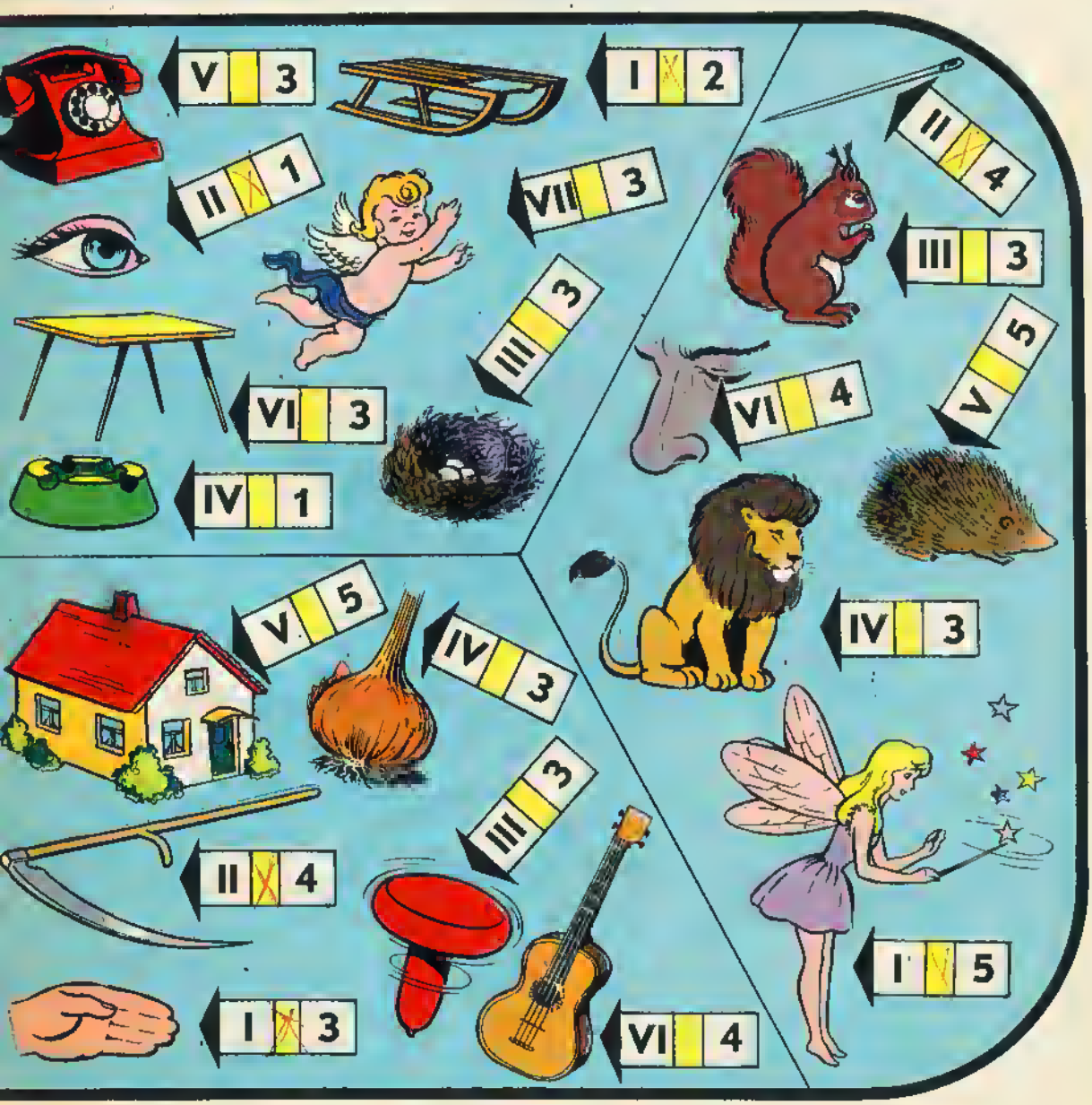

EN DIT ZIJN DE PRIJZEN DIE JE KUNT WINNEN!

EERSTE PRIJS

Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar:	Een prachtige elektrische spoortrein (locomotief, drie wagons, rails en transformator).
Voor de jongens van 10 t/m 15 jaar:	Een mooi, oersterk horloge.
Voor de meisjes van 6 t/m 10 jaar:	Eveneens een horloge, waar je echt mee kunt pronken!
Voor de meisjes van 10 t/m 15 jaar:	Een leuk, elegant fauteuiltje voor je kamertje.

TWEEDE PRIJS

Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar:	Twee kansen op een paar fijne, sterke rolschaatsen.
Voor de jongens van 10 t/m 15 jaar:	Twee kansen op een trekspel, waar een massa plezier aan valt te beleven.
Voor de meisjes van 6 t/m 10 jaar:	Twee kansen op een vrolijk gekleurde autoped, met rem en zitbankje.
Voor de meisjes van 10 t/m 15 jaar:	Twee kansen op een groot weefgetouw.

DERDE PRIJS

Voor de jongens van 6 t/m 10 jaar:	Tien kansen op een grote doos prima kleurpotloden.
Voor de jongens van 10 t/m 15 jaar:	Tien kansen op een goocheldoos, waarmee je de hele familie versteld kunt doen staan.
Voor de meisjes van 6 t/m 10 jaar:	Tien kansen op een handwerkdoos, ruim voorzien van materiaal.
Voor de meisjes van 10 t/m 15 jaar:	Tien kansen op een luxe schrijfmap.

Verder zijn er nog de volgende troostprijzen: 50 letterspelen, 50 foto-albums, 50 Rally de Monte Carlo-spelen, 50 legpuzzels en honderd boeken. Je ziet, een schat van prijzen, die de moeite van een uurtje puzzelen ruim waard zijn. Doe je best dus maar en veel succes toegewenst!

VOOR POSTZEGELVERZAMELAARS

Als we bezig zijn met het inplakken van onze postzegels, komen we natuurlijk ook zegels tegen, die kleine tekortkomingen hebben. Een paar omgebogen tandjes kunnen we netjes recht buigen, maar met een omgebogen hoekje moeten we voorzichtiger zijn. We kunnen zo'n hoekje natuurlijk recht vouwen, maar meestal zal dan toch een zo op het eerste oog niet zichtbaar vouwtje ontstaan. Houd je de zegel tegen het licht, dan zie je het wel. Het beste is, deze zegel gewoon in te plakken, maar er met potlood een klein kruisje bij te zetten. Je weet dan: hier is iets mee aan de hand. Krijg je later een zelfde exemplaar dat helemaal gaaf is, dan zie je meteen aan het kruisje dat deze zegel in de plaats van de zegel met het vouwtje moet komen. Een ander struikelblok vormen de zegels, die niet met een normaal poststempel, maar door middel van een paar strepen van een inktpotlood of gekleurd potlood ongeldig zijn gemaakt. Als deze zegels er werkelijk nog redelijk uitzien, kun je ze in je verzameling opnemen, maar ook hier geldt: krijg je een zegel met de gewone afstempeling, plak die er dan voor in de plaats.

Een stationsbeambte in Californië deed onlangs een beetje onhandig bij het uitladen van een paar postzakken uit een trein, die even stopte aan het stationnetje waar hij werkte. Zo kon het gebeuren dat één van de postzakken op de rails terecht kwam. De trein vertrok en de zak met inhoud werd doormidden gereden. De beambte, die bang was voor een standje, zocht de stukken van de brieven die in flarden waren, allemaal op en plakte ze zo goed en zo kwaad als het ging weer aan elkaar. De betreffende brieven ging hij zelf bezorgen onder aanbieding van zijn excuses. Eén van de geadresseerden zei echter: „Maar man, die brief heb ik gisteren, toen ik op een trein stond te wachten, gelezen, verscheurd en weggegooid!"

Vervolg van blz. 13

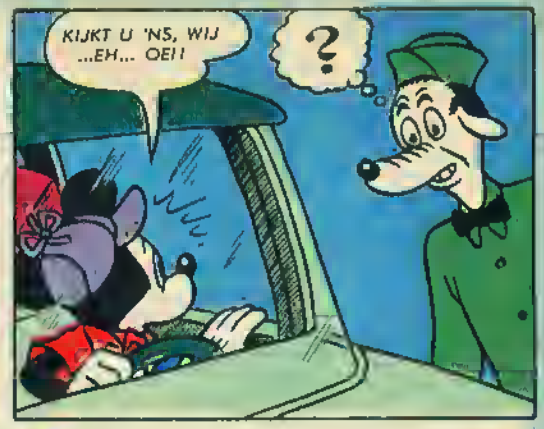

NEE, WE KUNNEN BEST WEL WAT GELD GEBRUIKEN, AL ZOU HET ALLEEN MAAR ZIJN OM WEER EENS EEN KOGEL IN JE GEWEER TE HEBBEN! WAT IS EEN STROPER ZONDER GELADEN GEWEER?
JA, DIE KAN WEL OP DAK GAAN ZITTEN, HOOR!

KOM MEE, MAAR HOU JE ASJE-BLIEFT GEDEKT, JORIS!
HET ZIT OOK AL NIET IN DE KOFFIE-POT MICKEY!

NIET IN DE SCHAATSSCHOENEN...
NIET IN DE TUBE TANDPASTA...

VOORUIT, JONGENS, STEEK 'NS GAUW EN HEEL HOOG JULLIE HANDEN IN DE LUCHT! EN GEEN GRAPJES, DENK ER OM! WE HEBBEN TWEE GEWEREN OP JE GERICHT EN WE ZIJN NIET TE BANG OM TE SCHIETEN!
SPRIETS!

Z-ZEG, W-WAT IS D-DIT?! EEN... EEN OVERV-VAL?
JUIST! GOED GERADEN, KLEINTJE! LEG AL HET GELD DAT JULLIE BIJ JE HEBBEN OP DE GROND EN GA ER DAN VANDOOR!

ONS... ONS GELD? HA! HA! HA! HOE! HOE! HI! HI! HI! HA! HA!
J-JA! HAHA! HA! HA! HA! W-WAAROM LACHEN W-WE?

WAT IS ER ZO LEUK?
WE ZIJN AL ONS GELD KWIJT! EERLIJK!
JA, DA'S WAAR OOK! IK HEB HET ERGENS VERSTOPT EN WE ZIJN ER NAAR AAN 'T ZOEKEN!

O GOOFY! DAT HAD JE ZE NIET MOETEN VERTELLEN, SUFFERD!
G-GOEIE G-GRUTJES!
NOU, GAAN JULLIE DAN MAAR DOOR MET ZOEKEN, JONGENS! WIJ HEBBEN WEL EVEN DE TIJD!

NEE, WACHT! STEL JE VOOR DAT IEMAND NAAR ZE TOE KOMT EN VRAAGT WAT ZE AAN 'T DOEN ZIJN!
JE HEBT GELIJK! DAT IS TE GEVAARLIJK. WE ZULLEN ZE EEN EINDJE MEENEMEN, HET BOS IN!

PAK AL JULLIE SPULLEN OP EN LEG ZE WEER IN DE WAGEN. GA DAN MET JE GEZICHT NAAR BENEDEN ACHTERIN LIG-GEN!

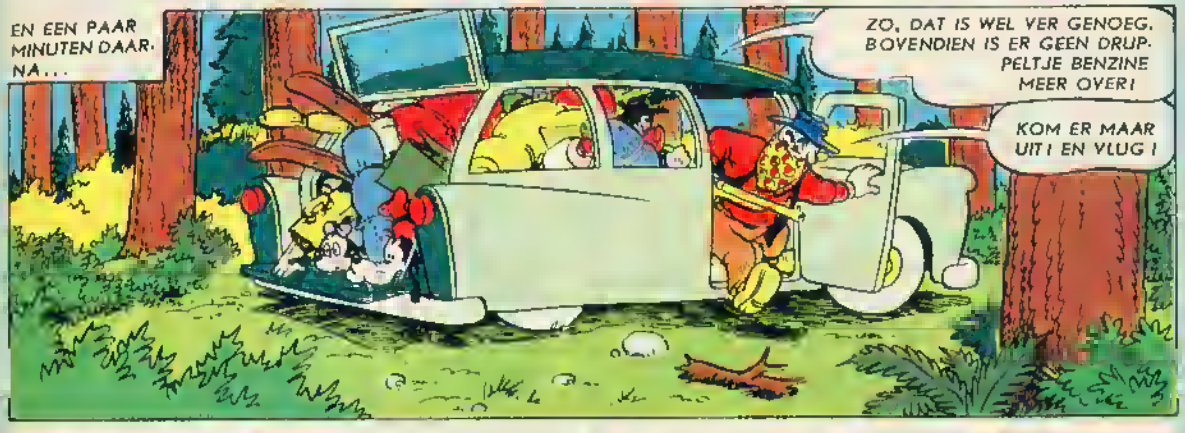
EN EEN PAAR MINUTEN DAAR-NA...
ZO, DAT IS WEL VER GENOEG. BOVENDIEN IS ER GEEN DRUP-PELTJE BENZINE MEER OVER!
KOM ER MAAR UIT! EN VLUG!

W-WAT ZIJN JULLIE VAN PL-PLAN M-MET O-S TE G-GAAN D-DOEN?
NIETS... ALS WE JULLIE GELD KRIJGEN. VOOR-UIT, ZOEKEN MAAR WEER!

HET KAN WEL EVEN-TJES DUREN, IK HEB ER GEEN FLAUW IDEE VAN WAAR HIJ HET GE-STOPT HEEFT!
NOU, IK OOK NIET, HOOR!
O, WIJ HEBBEN DE TIJD...

HÉ, EEN BUKS? GEEF DAT DING MAAR HIER KNAAP!
EH... NOU, ALS HET DAN MOET.

EEN BUKS? EEN BUKS?!
HIER IS ER NOG EEN! HIJ IS WEL NIET NIEUW MEER, MAAR IK GE-LOOF DAT HIJ GOED GENOEG IS VOOR ONZE VERZAMELING!

KIJK, KIJK! HIJ IS NOG GELADEN OOK! FIJN!
!
KLIK!
ZEG, IK ... EH ...
SSSST! GEEN GELUID MAKEN! MOET JE 'NS ACHTER JE KIJKEN, JORIS!
?
EEN PRACHTIG HERT! ZO VOOR JE BUKS!
IK GELOOF NIET DAT HIJ ONS IN DE GATEN HEEFT... DE WIND WAAIT DEZE KANT OP!
HET ZOU TOCH WEL JAMMER ZIJN ALS DAT BOUT JE VANAVOND NIET IN ONZE BRAADPAN LAG TE SUDDEREN! IK ZAL DE TWEE LOPEN TEGELIJK AFVUREN!
HELP!
BENG!
D-DE BUKS IS UIT ELKAAR G-GESPRONGEN!
ZO'N KANS KRIJG IK NOOIT MEER...
AU!
VOORUIT, GOOFY! RENNEN! NAAR DE GROTE WEG!!
KLENG!
I-IK WILDE NET ZEGGEN DAT IK WIST, WAAR IK HET GELD VERBORGEN HAD!
NOU, MIJ HOEF JE HET NIET MEER TE VERTELLEN! JE HEBT DE BANKBILJETTEN OPGEROLD EN IN DE LOPEN VAN JE BUKS GEPROPT... ZO IS HET TOCH, NIET?

EEN UUR DAARNA...
ZIE JE WEL, MICKEY? ALLES IS TOCH MAAR PRACHTIG AFGELOPEN! DE POLITIE HEEFT DIE TWEE STROPERS IN HUN KRAAG GEGREPEN EN ACHTER DE TRALIES GEZET EN WIJ HEBBEN EEN POMPSTATION GEVONDEN, WAAR WE BENZINE VOOR ONZE SKI'S GEKREGEN HEBBEN!
HO HO! WE ZIJN ER NOG LANG NIET, GOOFY!
IK ZOU ECHT NIET WETEN HOE WE VOOR ONZE KAMERS HIER MOETEN BETALEN... ÉN VOOR HET ETEN!
DE ZOETE INVAL
ALS JIJ NU 'NS VAST NAAR BINNEN GAAT EN TEGEN DE HERBERGIER VERTELT WAT ER ALLEMAAL GEBEURD IS, DAN ZAL IK MINNIE OPBELLEN EN HAAR VRAGEN OF ZE ONS WAT GELD WIL OPSTUREN! HET IS EEN VERVELENDE GESCHIEDENIS!
O, DAT VALT BEST MEE, MICKEY!
TERWIJL DE POLITIE BEZIG WAS DIE STROPERS OP TE PAKKEN, HEB IK DAAR OVER DE GROND GEKROPEN EN ALLE STUKJES GELD OPGERAAPT DIE IN DE LUCHT VLOGEN TOEN DIE STOMME VENT DE TREKKER OVERHAALDE!
LIEVE HELP! NOU, DENK MAAR NIET DAT DE HERBERGIER DAT ALS BETALING WIL AANNEMEN!
IK KAN HET HEM VRAGEN, NIET?
GOED, HOOR... MAAR IK ZAL MINNIE TOCH EVENTJES OPBELLEN.
EN TIEN MINUTEN DAARNA...
MINNIE WAS NIET THUIS, GOOFY!
O, DAT IS HELEMAAL NIET ERG! DE DIRECTEUR WAS REUZE BLIJ MET AL DIE SNIPPERTJES GELD, MOET JE HIER MAAR 'NS KIJKEN!
HIER BELLEN
ALS ER IETS IS, WAAR HIJ DOL OP IS, DAN IS DAT WEL EEN LEGPUZZEL!
NU MOET IK 'NS EVEN KIJKEN... JA HOOR! DIT HOEKJE ONTBRAK ER NET NOG AAN! SJONGEJONGE, DAT TIENTJE HEB IK AL COMPLEET!

SPANNING

AAN DE GRENS

Boer Van Miert heeft een fortuin geërfd. Zijn dochtertje Anneke wordt ontvoerd en de dader eist vijftigduizend gulden losgeld. Nadat verschillende pogingen om het losgeld te bemachtigen hebben gefaald, is de ontvoerder thans bezig met de uitvoering van een nieuw plan. Tijdens het wachten op de morgenuren is hij in een stilstaande trein in slaap gevallen....

ENKELE uren later werd hij opgeschrikt door een harde stem, vlak onder het raampje, die riep: „Kom Sjef, we moeten dit treinstel nog smeren!" Met een ruk kwam Thijs overeind. Het was gelukkig nog donker! Daar had hij zich lelijk kunnen verslapen! Ongezien verliet hij aan de andere zijde de trein en bereikte zijn fiets, die hij naast de fietsenstalling had laten staan. Nu moest hij een goede plaats zoeken langs de spoorbaan om de stok met de rode zakdoek te planten. Van Miert moest hem onmiddellijk vanuit de trein kunnen zien. De torenklok sloeg vier uur en de oostelijke hemel begon al te kleuren. Hij moest voortmaken.
Snel fietste hij de overweg over en volgde enige tijd het pad langs de spoorbaan in oostelijke richting tot waar dit rechtsaf boog. Daarna moest hij zijn fiets verstoppen en door de hei en bossen de baan verder volgen.
In de verte kwam uit de richting Roosendaal een trein aan denderen. Het was een lange goederentrein met een ouderwetse locomotief die nu en dan een regen van vonken uitbraakte. Thijs koos een plaats voor zijn rode vlag, die niet te ver van zijn fiets verwijderd was. Onmiddellijk nadat Van

Een boeiend vervolgverhaal, geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

Miert de tas met de losprijs uit de trein geslingerd had, moest hij zorgen van hier weg te komen. Natuurlijk bestond de mogelijkheid dat Van Miert de politie bij zich in de trein had. Ze zouden dan, bij de rode zakdoek gekomen, aan de noodrem kunnen trekken.... hij deed daarom beter de treln éérst uit 't gezicht te laten verdwijnen vóór de tas te grijpen.
Hij brak een lange stok van een boom en bond er zijn rode zakdoek aan. Daarna stak hij de stok op enkele meters van de spoorbaan in de grond. Een schuilplaats was gauw gevonden achter 'n dikke boom. Als hij vanuit de voorbijrazende trein maar niet gezien kon worden. Hij keek eens op zijn horloge. Het was al daglicht en de trein zou niet lang meer op zich laten wachten. Als Van Miert zijn opdracht nauwkeurig uitvoerde, zou hij binnen een half uur een rijk man zijn! Vijftigduizend gulden.... Hij had zijn plan goed overwogen. Eerst terug naar de brandtoren.. al zou dat bij daglicht een gevaarlijk tochtje worden. Daarna het kind vrij laten.... Dat kind moest dan zelf maar de weg naar huis zoeken! Ondertussen zou hij dan langs paadjes die hij alleen kende de grens weer over vluchten en dan rustig naar Frankrijk reizen. Daar zou hij zich enige maanden verborgen houden en daarna zou hij verder op zijn paspoort alle landen kunnen in- en uitreizen.
Dan behoefde hij niet meer als een misdadiger de grenzen over te sluipen. Terwijl hij daar zo rustig zijn rooskleurige plannen zat te maken, bemerkte hij niet dat van achteren een man naderde. Het was een jachtopziener, gekleed in zijn groene uniform met een veertje in de band van zijn slappe groene jagershoedje. Hij droeg een geweer over de schouder. De man had hem met zijn verrekijker al van grote afstand gezien. Er waren de laatste tijd nogal eens stropers in deze omgeving aan het werk geweest en het waren dus deze hazen- en konijnenjagers die zijn belangstelling hadden. De man die hij daar zag lopen was wel wat te goed gekleed voor een stroper, maar wat zou die kerel anders hier moeten, zo voor dag en dauw in de hei? Hij hield de man goed in de gaten en zorgde er voor zelf niet gezien te worden, hoewel de man zich in het geheel niet om jachtopzieners scheen te bekommeren. Wat deed hij nu? Hij brak een stok van een boom en bond daar zijn rode zakdoek aan. Vreemde manier om een konijn te vangen! Gehurkt bleef hij enige tijd de man bespieden. Deze begaf zich nu naar de spoorbaan en plantte de stok in de grond. Daarna keek hij om zich heen en wandelde op zijn dooie gemak terug naar de beschermende bosrand, waar de jachtopziener hem nu een ogenblik uit het gezicht verloor. Voorzichtig kroop hij naderbij. Die kerel voerde weinig goeds in zijn schild en hij bevond zich bovendien op verboden terrein! Het publiek mocht hier helemaal niet komen. Dichterbij gekomen zag hij de man met de rug tegen een dikke boom zitten. Hij scheen ergens op te wachten. Ook de jachtopziener wachtte geduldig, maar er gebeurde niets en al spoedig begon het hem te vervelen. Langzaam kwam hij overeind en naderde de man behoedzaam. Deze scheen niet gewapend te zijn en de jachtopziener zag ook geen strikken.... Vreemd. Hij deed nog enkele passen, maar plotseling scheen de man hem gehoord te hebben, hij draaide zich met een ruk om en sprong overeind. Het was duidelijk dat hij erg geschrokken was, maar hij herstelde zich snel toen hij zag dat hij met een jachtopziener te doen had.

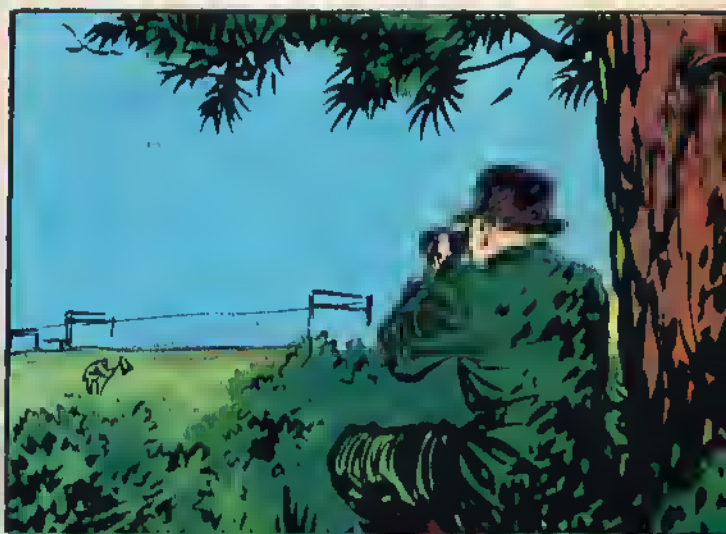

Hij had hem al met zijn verrekijker gezien...

„Oh.... eh.... goede morgen!" groette Thijs. „U laat me schrikken!"
„Ook een goede morgen...." groette de jachtopziener vriendelijk. „Wat voert u zo vroeg hier naar toe, als ik vragen mag?"
„'t Is een heerlijke morgen," antwoordde Thijs. „Ik maak op zo'n morgen altijd graag een oclitendwandelling.... eh.... u dacht zeker met een stroper te doen te hebben, hè?" en Thijs probeerde onschuldig te lachen.
„Nou.... u ziet er niet als een stroper uit, maar ik geloof niet dat u alleen maar op een oclitendwandelingetje bent!" zei de opziener, Thijs onderzoekend aankijkend. „Heeft u vergunning om op dit terrein te komen?"
„Ik wist werkelijk niet dat ik een vergunning nodig had om hier te wandelen," vervolgde Thijs, die zijn hoed wat verder over zijn voorhoofd drukte. „Ik zat juist wat uit te rusten. Heerlijk zo 's morgens op de hei, vindt u niet?"
De jachtopziener ging niet op de praatjes van de ander in. „U bent in overtreding," zei hij beduidend minder vriendelijk. „Ik moet u bekeuren," en hij haalde een boekje te voorschijn. Thijs keek eens op zijn horloge. Over enkele minuten zou de trein passeren. Hij deed enkele passen het bos in om de jachtopziener buiten het gezicht van de spoorbaan te brengen, anders zou deze zo dadelijk de tas door de lucht zien vliegen! Maar de opziener bleef staan waar hij stond en liet zich niet misleiden. „Eh.... loopt u niet weg, meneer, ik ben nog niet met u klaar," waarschuwde hij slechts.
De toestand werd voor Thijs onhoudbaar. „Uw naam?" vroeg de opziener.
„Meyer.. Frits Meyer," loog Thijs er op los. „Ericalaan drieënzeventig, Bergen op Zoom, geboren...."
„Kalm aan!" gebood de jachtopziener, „u heeft toch geen haast?" en rustig noteerde hij in zijn boekje wat Thijs hem opgaf. Deze overdacht snel wat hem te doen stond. Hij moest zo snel mogelijk weg van hier zien te komen en later, als die lastige jachtopziener opgekrast was, terugkomen om de tas op te pikken.
„Nou, meneer, bedankt voor de bekeuring.... dan ga ik maar," zei hij snel, toen de opziener zijn boekje dichtklapte.
„Een ogenblik, meneer," en de opziener wees naar de spoorbaan, „u heeft daar een stok met een rode zakdoek gezet. Waar is dàt goed voor?"

Met trillende vingers opende hij de tas... geld!

„Die stok die u daar hebt geplant, waarvoor dient die?"

Thijs keek verbaasd in de aangewezen richting. „Rode zakdoek? Niet van mij hoor! Wat zou ik nou met...."
„Ik heb gezien dat u die stok daar plantte," zei de jachtopziener beslist, „waarvoor dient die?"
Thijs was zichtbaar in moeilijkheden gebracht. „Oh, die stok daar? Om mijn zakdoek te drogen.... dat is toch niet verboden, wel?" Thijs begreep zelf wel dat dit verhaaltje al heel ongeloofwaardig moest klinken, maar op hetzelfde moment denderde de eerste trein naar Roosendaal voorbij. Beide mannen keken er naar en beiden zagen plotseling het raampje van de laatste coupé open gaan. Een man wierp een tas naar buiten.... De jachtopziener rende er meteen op af. Wat had dit te betekenen? Wat zat er in die tas? Buiten adem greep hij de dikke tas en met trillende vingers opende hij deze.... bankpapier! Met een ruk draalde hij zich om.... maar „Frits Meyer" was al gevlogen.
Zo snel mogelijk begaf de jachtopziener zich naar de dichtstbij gelegen telefoon om de politie in Roosendaal te waarschuwen....

ANNEKE was een stuk opgeknapt. De medicijn had zijn werk gedaan en de rust op de brandtoren en 't warme voorjaarsweer hadden weer wat kleur op haar gezichtje gebracht, maar terwijl het kind er beter uit ging zien, ging het er voor Thijs slechter uit zien. Na de mislukte actie langs de spoorbaan, waarbij de jachtopziener roet in het eten had gegooid, had hij eerst alle hoop opgegeven. Hij zou dan echter gedoemd zijn de rest van zijn leven in het buitenland door te brengen zonder dat hij er één cent beter van was geworden en daarom besloot hij wanhopig nog één poging te wagen om de losprijs in handen te krijgen. Hij had nu gezien dat Van Miert de laatste keer de politie er niet had bijgehaald en dat gaf hem moed om zijn laatste plan uit te voeren. Maar vóór hij dat kon doen moest hij over meer geld beschikken. De ruim zestig gulden die hij verleden

week van de drogist in Nispen had gestolen, waren op. Het eten was op, hij had geen sigaretten meer en bovendien moest hij geld hebben voor meer schrijfpapier en enveloppen om zijn nieuwste plan uit te kunnen voeren. Mocht dat plan óók mislukken.... ja, wat zou hij dan met het kind moeten doen? Géén losprijs.... géén kind, besloot hij ten einde raad. Als het ontvoeringsplan tenslotte zou mislukken, zou het kind nóóit naar huis terugkeren, dát stond vast! Hoe hij zich van het kind zou ontdoen, moest hij met zichzelf nog overleggen.... erg moeilijk zou dat niet zijn.

„We proberen het nog één keer," zei hij met een diepe zucht. „Als het mislukt.... dan ziet het er donker voor je uit. Ik moet nu enkele zaken regelen. Denk er om, ik blijf hier vlak in de buurt. Als ik je stem hoor, kom ik direct naar boven en.... dan weet je het wel!" en dreigend hief hij zijn hand op.

Het kind had wel geleerd dat Thijs Blok, of hoe hij in werkelijkheid ook mocht heten, niet met zich liet spotten en dat ze maar verstandig deed snel zijn bevelen stipt uit te voeren. Niet tegenspreken en geen vragen stellen, dan kreeg ze ook geen slaag. Van boven uit de brandtoren kon ze in de verte het strodak van een of andere boerderij zien, maar ze zouden op die afstand haar stem nooit kunnen horen en in dit verboden gedeelte van de Wouwse plantage kwam niemand anders dan de boswachter, en, in de droge tijd, de brandwacht.

Het was nog heel vroeg in de ochtend en een heerlijk meizonnetje klom al aan de oostelijke hemel, toen Thijs het prikkeldraad rond de trap aan een laatste inspectie onderwierp. Hier zou het kind nooit doorheen komen. „Denk er om, je houdt je mond dicht!" schreeuwde hij naar boven. „Ik blijf hier vlak in de buurt!" Daarna begaf hij zich naar de grote weg, maar angstvallig hield hij zich in de bosrand schuil. Een eind verder stond een hele rij huizen en de krantenbezorger zou op dit uur wel langs komen, hoopte Thijs, maar toen hij de huizenrij berelkte, zag hij dat de bezorger al geweest was. Uit een van de brievenbussen zag hij het ochtendblad steken. Zoveel te beter! Snel stak hij de weg over en griste de krant uit de bus. De gordijnen waren dicht en de bewoners van het huis waren blijkbaar nog in diepe rust. Even snel als hij gekomen was verdween hij weer in het bos en vouwde de krant open....

„Ontvoerder Anneke van Miert bijna gesnapt," stond met vette letters dwars over de frontpagina en daarna volgde in iets kleinere letters: „Vader wierp losprijs uit trein en werd voor ontvoerder aangezien".

Hier moest hij toch wel even om lachen, ondanks al de moeilijkheden en spanning waarin hij verkeerde, want hij was op het oorlogspad om aan geld en zo mogelijk andere kleren te komen. Het pak dat hij nu aan had, was na het avontuur met de jachtopziener natuurlijk bij de politie bekend. Dat de politie op verzoek van Van Miert de klopjacht tijdelijk had gestaakt, kon de ontvoerder niet weten.

Er stond nog steeds geen foto van hem in de krant, dus de politie wist blijkbaar nog niet wie hij werkelijk was... tenminste dat hóópte hij! Hij zou er heel wat voor over hebben om te weten wat er bij hem thuis in Hoogerheide was gebeurd, hoe zijn vrouw het maakte en waarom zij op zijn brief uit Merxem niet had geantwoord, maar het was riskant om zich nog in Hoogerheide te vertonen.

„Het is de politie bekend dat de ontvoerder in het bezit is van een revolver," las hij verder en daarna volgde weer zijn signalement: „gekleed in een bruin gestreept kostuum met slappe grijze hoed en zwarte schoenen."

Het is te middels vast komen te staan dat de misdadiger

De kleren van haar man hingen keurig op een rijtje aan de drooglijn.

deze kleding door middel van een list in een modemagazijn te Sandvliet in Vlaanderen heeft weten te bemachtigen, nadat hij de verkoper in een paskamertje had neergeslagen," stond er verder, en daarna volgde het hele relaas van de achtervolging met speurhonden, over de ontdekking van zijn schuilplaats op het autokerkhof, de gestolen fiets en de list met de peper om de speurhonden van het spoor af te houden.... Behoedzaam vouwde hij de krant dicht en verborg deze onder dorre bladeren. Hij moest dus zo snel mogelijk het bruingestreepte pak weer kwijt. Omzichtig begaf hij zich weer naar de bosrand, tegenover de huizenrij. In de achtertuin van een van de huizen zag hij een vrouw matjes kloppen. Ze was blijkbaar met de voorjaarsschoonmaak bezig.

De kleren van haar man hingen keurig op een rijtje aan de drooglijn, terwijl ze bedrijvig haar huis in en uit liep.

Thijs zag drie grijze pakken hangen. Zeker zomerpakken die weer te voorschijn waren gehaald. Enige tijd bleef hij in de bosrand zitten, niet goed wetende hoe hij het zou aanleggen. Plotseling zag hij een man naar buiten komen, op de fiets stappen en wegrijden, een broodtrommeltje achterop.

De man van de vrouw was dus vertrokken. Zonder aarzelen liep hij nu op de voordeur toe.

Hoe wil de ontvoerder dit nu weer aanleggen? En waar haalt hij geld vandaan? Dat alles kun je in het volgende nummer lezen!

Beetjes en Beatjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Toen de Sabena, de Belgische Nationale Luchtvaartmaatschappij, honderdduizend passagiers per helicoptère had vervoerd, werd deze postzegel uitgegeven met een Sikorski S 58 in volle vlucht er op afgebeeld. Helicoptère's vervoeren tegenwoordig niet alleen passagiers, maar ook vracht. Ze redden mensen uit zee en plukken bergbeklimmers van rotshellingen als zij in nood zijn geraakt. Voor de meest uiteenlopende werkjes zijn ze te gebruiken.
De naam Sikorski geeft het type aan. Igor Sikorski werd elnd vorige eeuw in de Oekraine geboren. Toen hij 19 jaar was, bouw-

de hij op zijn eigen kamer zijn eerste toestel. Dit wilde niet de lucht in, maar toch ging Igor er mee door. In 1913 bouwde hij, nadat hij met succes diverse vliegtuigen had gemaakt, een groot vliermotorig vliegtuig met een open balkon voorop. In die tijd een reuze sensatie! Na de eerste wereldoorlog vluchtte Sikorski naar Amerika. Hier bouwde hij o.m. grote vliegboten, de eerste passagiersvliegtuigen die de Atlantische Oceaan overstaken.
Omstreeks 1938 ging Sikorski zich toeleggen op helicoptère's en zijn laatste snufjes zijn de S 60, een vliegende hijskraan, die een gewicht van 6 ton kan tillen en de S 61, een amfibie-heli met straalaandrijving.

TELEFOON-MENU

Dames, die onverwachts gasten krijgen en naar aanleiding daarvan met de handen in het haar zitten, omdat ze niet weten wat ze als „dineetje" op tafel moeten brengen, kunnen in Londen de hulp inroepen van de telefoondienst.
Als je daar namelijk een bepaald nummer draait, vertelt een vriendelijke stem je wat je nodig hebt om 'n aantal heerlijke hapjes te bereiden en hoe je die in heel korte tijd kunt klaarmaken.
De recepten zijn aangepast aan de tijd van het jaar en er wordt ook bij gezegd wat de ingrediënten kosten.
Dus weet je meteen, welk menu je het best kunt klezen.

ALS HET REGENT, KNIKKEREN WE BINNEN

Voor dit spel heb je een tunneltje nodig, dat je van karton kunt vouwen en verder een schoteltje ofbakje waarin de knikkers voor de winnaar moeten worden gelegd. Het tunneltje wordt op de grond gezet op ongeveer een meter afstand van de wand. De spelers en speelsters gaan om beurten evencens ongeveer een meter van de muur af staan of zitten (zie het plaatje) en rollen nu één van hun knikkers zó tegen de muur dat deze terugkaatst en dan door 't tunneltje gaat. Iedere speler mag zijn knikker, die door het tunneltje is gerold weer terug nemen, maar heeft de knikker het tunneltje gemist, dan moet de knikker op het winnaarsschoteltje gelegd worden. Wie na bijvoorbeeld tien ronden de meeste knikkers door het tunneltje heeft weten te mikken, is winnaar en mag de knikkers in het winnaarspotje hebben.

WAT KOST JE?

Geleerde heren in Duitsland hebben uitgerekend, wat de kinderen de ouders wel kosten.
Het bleek dat voor een jongen van zijn geboorte tot aan zijn zeventiende jaar gemiddeld een bedrag van 7653 gulden nodig is.
Een meisje is tot die leeftijd goedkoper en kost zo ongeveer 5320 gulden.
Je ziet, er worden kosten noch moeite gespaard om je groot te krijgen.
Aan jullie om te tonen dat je het waard bent!

VAN DOOS TOT POPPENHUIS

Misschien hebben je vader en moeder weleens een radio, televisie, ijskast of wasmachine gekocht. Die werd dan thuis bezorgd in een grote kartonnen doos. Maar als het apparaat eenmaal uit die doos was, waar moest je dan met de doos naar toe? Bij de vuilnis maar!
„Dat is toch eigenlijk wel erg jammer van zo'n mooie doos," zei een Amerikaanse fabrikant. En hij heeft nu die grote kartonnen dozen zo laten maken, dat je er, na enig uit- en inknippen, een prachtig poppenhuis of een grote garage van kunt maken. Een reuze leuk idee, vind je niet?

BADMUTS

Om lang plezier van je badmuts te hebben, moet je die, zodra je van het zwemmen thuiskomt, even met lauw water afspoelen en met een badhanddoek van binnen en van buiten zorgvuldig afdrogen.
Daarna strooi je er wat talkpoeder in en je legt hem bij voorkeur op een donkere, koele plaats weg.
Als je op deze manier voor je badmuts zorgt, wordt het materiaal niet poreus en zal de badmuts steeds soepel om je krullebol blijven sluiten.

TOM POES EN DE WROKWERKER

HET WAS VOOR DE GRAAF VAN QUISPELSTAERT EEN HELE VERRASSING DAT DE ERNSTIGE, ALTIJD STUDERENDE PRINS ZO VERANDERD WAS ONDER DE INVLOED VAN DE NIEUWE RAADSHEER. MAAR DEZE RAADSHEER BLEEK NIEMAND ANDERS TE ZIJN DAN DE WROKWERKER, HET AKELIGE VENTJE DAT HEER BOMMEL STEEDS MAAR HET LEVEN ZUUR WILDE MAKEN

MAAR NEE, HET GENOEGEN WAS TOCH NIET ZO GROOT, TOEN ONDER HEER BOMMEL'S GEWICHT DE ZITTING UIT DE STOEL VIEL. BEKLEMD LUISTERDE HIJ NAAR 'T GESCHATTER VAN DE PRINS EN DE WROKWERKER

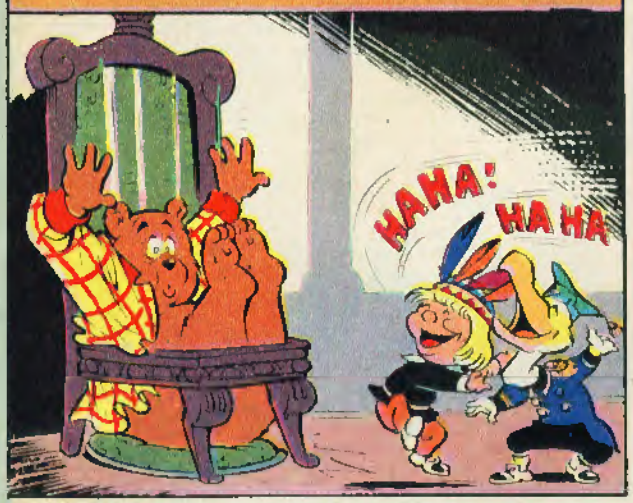

HEER BOMMEL SPARTELDE EN WRONG ALS EEN RAZENDE. MET EEN SCHOK SCHOOT HIJ LOS EN MAAKTE AANSTALTEN OM ZIJN PLAAGGEESTEN TE ACHTERVOLGEN
DIT NEEM IK NIET..! IK LAAT DE DRAAK NIET MET MIJ STEKEN...! IK ZAL...!
STIL ALSTUBLIEFT, NOBELE HEER! U MOET HET WOORD „DRAAK" NIET NOEMEN, ANDERS BEDERFT U DE VERJAARSVERRASSING VOOR MIJN LIEF PRINSJE
LIEF PRINSJE.... GRRR...! DIE BRUTALE AAP ZAL ER SPIJT VAN HEBBEN!
IK HEB ER NU AL SPIJT VAN, EDELE GAST. DIT GRAPJE IS TE VER GEGAAN KOM, GAAT U MAAR OP DIT BANKJE ZITTEN, DAN ZAL IK U EIGENHANDIG EEN VOETBAD GEVEN
ZIET U, HIJ MAAKT HET AL WEER GOED. TROUWENS, VINDT U HET OOK NIET LEUK, DAT ONZE VOORHEEN ZO ERNSTIGE PRINS NU ZO'N OLIJKE GUIT IS GEWORDEN?
DIT IS EEN SPECIAAL SOORT WASPOEDER. U ZULT VERBAASD STAAN OVER DE WERKING
?!
JA... EH.. WAT VOELT DAT VREEMD AAN! HEE... WAT GEBEURT ER...? IK... IK KAN MIJN VOETEN NIET MEER BEWEGEN!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor poetabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Beerchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. . Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

© 1960 / Martin Toondec / Donald Duck. Alle rechten voorbehouden.

(Advertentie)

HEB JIJ OOK AL DE
Donald Duck Doekjes?

(wasbare katoenen kinderservetjes)

Je kunt er een heleboel mee doen:

Als servetje gebruiken, boven je bed hangen, je kamertje er mee versieren, als sierkleedje op een tafeltje neerleggen enz. enz.
Er zijn 8 verschillende Donald Duck Doekjes.
Leuk om ze alle acht te hebben!

Oom Donald heeft het voor jullie in orde gemaakt want:

bij 2 van deze pakjes VITELLA instant pudding krijg je gratis één Donald Duck Doekje

38 ct p. p.

VITELLA *de bétere* **instant pudding**

naar een frans recept

*
Er zijn
8 verschillende
afbeeldingen

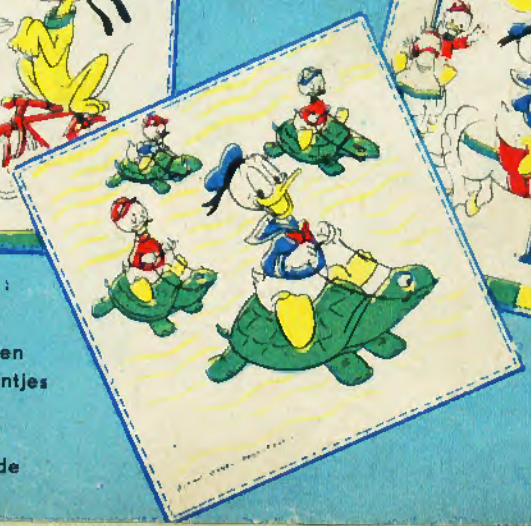

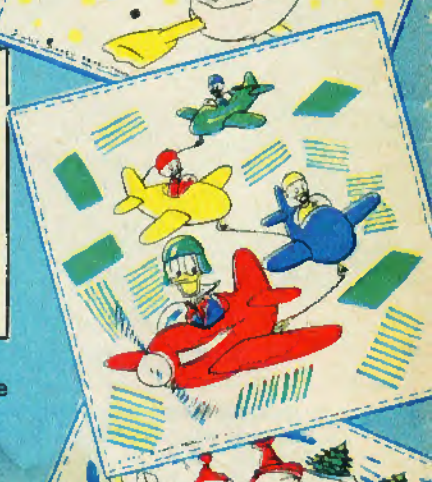

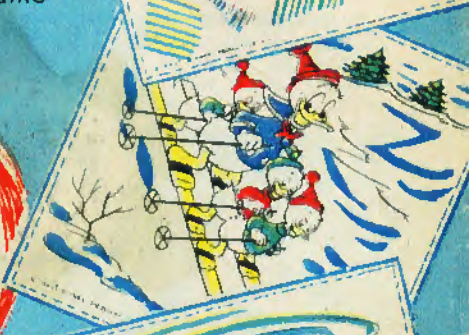

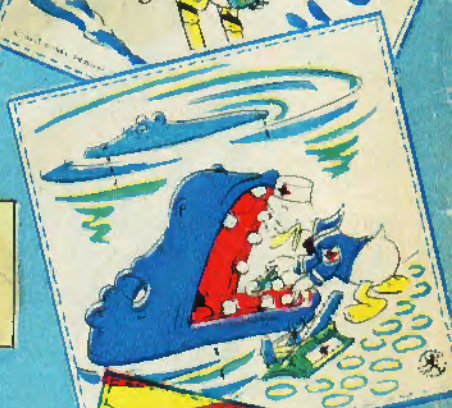

Smaken:

Vanille
Frambozen
Mandarijntjes
Ananas
Caramel
Chocolade

KOOPMANS
LEEUWARDEN